

UNIVERSITY LIBRARY
21 MAR 1971
KARAIKUDI

ഗുരുനാഥൻ.

പുസ്തകം 10 { 1106 മകരം } ലക്കം 6

സപീഡനിലെ സവ്കലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസം.

നവീനവസ്തുക്കളോടും പ്രസ്ഥാനങ്ങളോടും ആശയങ്ങളോടും മറ്റും മനുഷ്യർക്ക് സമജമായ താല്പര്യമുണ്ടാകാറുണ്ട്. 'പുതുമ' എന്നുള്ളത് ആധുനികമനുഷ്യരെ മയക്കി വശീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ദേവതയാണെന്നതന്നെ പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയൊ തെറ്റൊ ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഇൻഡ്രാക്കാരായ നാം സപീഡനിലെ സവ്കലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തെ വീക്ഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ പുതുമ അവിടെ കാണുന്നതാണ്. ഈ പുതുമ നമ്മെ ഹാൽ ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിന് അല്പം കൗതുകം കൂടി ഉണ്ടെങ്കിൽ പിന്നത്തെ കഥ പറയേണ്ടല്ലോ. 'സുന്ദരമായ ഒരു വസ്തു എന്നേക്കും ആനന്ദകരമാണ്' എന്നു ആംഗ്ലേയകവിയാക കീററ്സ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ ഇന്ന് നടപ്പുള്ള സവ്കലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവർക്ക് സപീഡനിലെ വിദ്യാഭ്യാസം കൗതുകകരമായ ഒരു പുതുമയായിട്ടു തന്നെയെ തോന്നുന്നുള്ളു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തേയും തന്മൂലമുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളേയും പറ്റി കൃപകഷ്ടമായി ആലോചിക്കുമ്പോൾ യഥാർത്ഥവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സ്പൃഹനതകളാണ് അധികം സ്പഷ്ടമായി കാണുന്നത്. ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ 'അടിമതൽ മുടിവരെ'—പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം മുതൽ സവ്കലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസം വരെ—ഭിത്തിരിയുന്ന സ്ഥിതിക്ക്, ഉൽകൃഷ്ടമെന്നു കരുതുന്ന സവ്കലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഇങ്ങനെ സ്പൃഹനതകൾ കാണുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാവാനുമില്ല. നാം ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസമായി കരുതുന്നത് സർവ്വകലാശാലാഭ്യാസമാണ്. സപീഡനിലേയും കഥ അതുതന്നെ. എന്നാൽ അവിടത്തെ രീതിയും തന്മൂലം രാജ്യത്തിനും കുട്ടികൾക്കുമുണ്ടാകുന്ന സൽഫലങ്ങളും ആലോചിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ 'ഉൽകൃഷ്ടം' എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെപ്പറ്റി ശങ്ക ജനിച്ചേക്കാവുന്നില്ലല്ലോ. സപീഡനിലെ സവ്കലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു പ്രാധാന്യം അ

മവാ വിശേഷത സർവ്വകലാശാലാജീവിതത്തിൽ കാണുന്ന സർവ്വസാധാരണമായ സ്വതന്ത്രമാണ്. സർവ്വകലാശാല സ്വതന്ത്രപ്രവൃത്തിയുടെ ഏതൊരുതരമെന്നു തന്നെ പറയാം. എന്നാൽ ഈ സ്വതന്ത്രവും നമുക്ക് സ്വതന്ത്രമായിട്ടെ തോന്നുകയുള്ളൂ. സ്വീഡനിൽ ഓരോ വിഷയത്തെ പറ്റി ശരിയായ പ്രസംഗങ്ങൾ നൽകിവരുന്ന ആദ്യമായി വിദ്യാർത്ഥികൾ സർവ്വകലാശാലയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഏതുവിഷയമാണ് പഠിക്കേണ്ടതെന്നു സംശയം തോന്നുവാനിടയുണ്ടല്ലോ. അവിടെ കുട്ടികൾക്ക് ഓരോ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി നൽകുന്ന പ്രസംഗങ്ങളും ആദ്യം ഇഷ്ടപോലെ പോയി കേൾക്കാം. അനന്തരം താല്പര്യമുള്ള വിഷയം സ്വീകരിച്ചാൽ മതി. പ്രസംഗസമയത്ത് വിദ്യാർത്ഥികൾ എല്ലാവരും ഹാജരാകണമെന്നുള്ളത് നിർബന്ധമല്ല. മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം ഹാജരായാൽ മതി. പ്രാസംഗികൻ ആരെക്കൊണ്ടാണു്, ഹാജരില്ല എന്ന് അന്വേഷിക്കുകയില്ല. പ്രസംഗസമയത്ത് ചിലപ്പോൾ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ ഉണ്ടായുള്ള എന്തും വരാം. ചിലപ്പോൾ അത്തരൂരേപ്പോലെയെന്നും വരാം. ചില അവസരങ്ങളിൽ ഓരോ വിഷയത്തിനും കുട്ടികളുടെ പേരടങ്ങിയ ഒരു പട്ടിക അയക്കും. അതിൽ ഇഷ്ടമുള്ളവർ ഒപ്പിടും. അതിനെപ്പറ്റിയും ചോദ്യമില്ല. പ്രസംഗങ്ങൾ എല്ലാം കേട്ടതിനുശേഷം ഒരു കുട്ടി പരീക്ഷിക്കേണ്ടതെന്നല്ല. പരീക്ഷിക്കേണ്ടതെ സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസം അവസാനിപ്പിച്ചു പോകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഒരു കുട്ടി പരീക്ഷിക്കേണ്ടതെ വാൻ നിശ്ചയിച്ചാൽ, ഏതു വിഷയത്തിന് ചേരുന്നതോ ആ വിഷയത്തെ പറ്റിയുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും ഹാജരാകാതിരിക്കയൊ അപൂർവ്വമായി ഹാജരാകയൊ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള കാരണം പ്രാസംഗികൻ ആവശ്യപ്പെടും. എന്നാൽ ആ വിഷയത്തിൽ കുട്ടിക്ക് വേണ്ട അറിവുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങനെയൊരു ചോദ്യംതന്നെ ചോദിക്കുകയില്ല. പരീക്ഷയ്ക്കായിക്കക എന്നുള്ളത് സർവ്വകലാശാലയുടേയോ പ്രാസംഗികന്മാരുടേയോ ഉത്തരവാദിത്വപരിധിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതല്ല. ആ ഉത്തരവാദിത്വം വിദ്യാർത്ഥികളിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പ്രസംഗങ്ങൾക്ക് ഹാജരായാലും ഇല്ലെങ്കിലും, യോഗ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ചിത്രവും ഇൻഡ്യയിലെ ചിത്രവും തമ്മിൽ ഒന്നു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുക. ഇവിടെ പ്രസംഗങ്ങൾ വളരെ ചുരുക്കം. നോട്ടേഴ്സി കൊണ്ടുവന്ന് പഠിക്കുകയോ കോളേജുകൾക്കുവേണ്ട സാധാരണ പതിവ്. അതു കാണാതെ പഠിക്കുക എന്നത് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ചുമതലയും. ഒരു വിഷയത്തെ പറ്റി സാമാന്യമായ ജ്ഞാനം സിദ്ധിക്കണമെന്നല്ല ഉദ്ദേശം. കഴിഞ്ഞ ചില സംവത്സരങ്ങളിൽ ചോദിച്ചിട്ടുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ നോക്കി, ഇക്കൊല്ലം ചോദിക്കാവുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ഇന്നവയാണെന്ന് മനസ്സുകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ച്, അവയുടെ

ഉത്തരം പഠിച്ചാൽ മതി. ഇവിടെ സർവ്വകലാശാലകളിൽ ചിലയിടത്ത് കാലത്തും ഉച്ചക്കും, മറ്റു ചിലയിടത്ത് ഓരോ പീരിയോഡിന്റെ ആരംഭത്തിലും ഫാജർ വയ്ക്കാറുണ്ട്. ഫാജരില്ലെങ്കിൽ ആടുത്തദിവസം പിഴ ഒടുക്കുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. തന്മൂലം സർവ്വകലാശാലകൾ തക്കതായ ഒരു ധനസംഖ്യ ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഭാതി നാം വിസ്മയിച്ചുകൂടാ. പഠിപ്പിക്കുന്നതു പഠിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ള ആലോചനയെ ഇല്ല. പരീക്ഷക്കു ചേരണമെങ്കിൽ കൃത്യമായ ഫാജർ ഇത്രയെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ല യോഗ്യതയുണ്ടെങ്കിലും ഫാജരില്ലെങ്കിൽ പരീക്ഷക്ക് ചേരുവാൻ സാധിക്കുന്നതു മല്ല. ഇതാണ് ഇവിടത്തെ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം. സപീഡനിൽ ഒരുക്കൊല്ലത്തിൽ ആറു പരീക്ഷകളുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും പരീക്ഷക്കു ചേരാം. അവിടത്തെ പരീക്ഷക്കും ഒരു വിശേഷമുണ്ട്. കണക്ക്, പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, ആധുനികഭാഷകൾ എന്നിവക്കു മാത്രമെ എഴുത്തുമൂലവും വാങ്മൂലവുമായ പരിശോധനകളുള്ളൂ. മറ്റുവിഷയങ്ങളിലെല്ലാം വാങ്മൂലമായ പരീക്ഷകൾ മാത്രമെ ഉള്ളൂ. ഓരോ വിഷയത്തെപ്പറ്റി രണ്ടോ മൂന്നോ മണിക്കൂർനേരം വാങ്മൂലമായ പരീക്ഷ നടത്തും. അതുകൊണ്ട് ഓരോ വിഷയത്തെപ്പറ്റി സാമാന്യമായി നല്ല ജ്ഞാനമില്ലെങ്കിൽ പരീക്ഷയിൽ വിജയം ലഭിക്കുന്നതല്ലാ. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് എത്രകാലമെങ്കിലും ഒരു വിഷയം പഠിക്കാം. എത്രതവണ തോററാലും പിന്നെയും ചേരാം. സാധാരണയായി ഒരു സമയത്ത് ഒരു വിഷയം പഠിക്കണമെന്നാണ് അവിടത്തെ നിശ്ചയം. ഒരു വിഷയം പഠിച്ചു ജയിച്ചാൽ വേറൊന്നു പഠിക്കാം. ഇങ്ങനെ മൂന്നു വിഷയങ്ങൾ പഠിച്ചാൽ ബി. എ. എന്ന ബിരുദ ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഇതിന് സാമാന്യമായി മൂന്നോ മൂന്നരയോ സംവത്സരം മതി. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ അതിൽ കൂടുതൽസമയം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. കുറച്ചുകൂടി വിസ്തൃതമായ പാഠപദ്ധതി പഠിച്ച്, നാലാമതൊരു വിഷയവും പഠിച്ച്, അല്പം മനശ്ശാസ്ത്രവും അദ്ധ്യയനശാസ്ത്രവും മനസ്സിലാക്കിയാൽ എം. എ. ബിരുദ ലഭിക്കും. 'ഡാക്ടർ' എന്ന ബിരുദ വേണമെങ്കിൽ പത്ത്വേക്ഷണജോലി നടത്തണം. ഈ ബിരുദമുള്ളവർക്ക് പ്രാസംഗികന്മാരായിരിക്കുവാൻ യോഗ്യതയുള്ളു. മരിക്കേലേപ്പൻ പരീക്ഷ ജയിച്ചാൽ നാലരയോ അഞ്ചോ സംവത്സരംകൊണ്ട് എം. എ. ബിരുദ സമ്പാദിക്കാം. ഉടനെതന്നെ വിസ്തൃതമായ പാഠപദ്ധതി പഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ ബി. എ. കൂടി പഠിച്ചു ജയിക്കാതെതന്നെ എം. എ. പരീക്ഷക്കു ചേരാം. ബി. എ. യോ, എം. എ. യോ ജയിച്ചിട്ടുള്ള സപീഡനിലെ ഒരു സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാർത്ഥിക്കു ഇൻഡ്യയിലെ ഈ ബിരുദകൾ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവരേക്കാൾ കൂടുതൽ അറിവുണ്ടായിരിക്കും. അതിനുള്ള കാരണം അവിടത്തെ മരിക്കേലേപ്പൻപരീക്ഷയുടെ രീതി അല്പം കൂടിയതു

കൊണ്ടാണ്. ശനിയാഴ്ച അവിടത്തെ ഒരു കഴിവിലിവസമല്ല. മറ്റു കഴിവുദിവസങ്ങളും വളരെ ചുരുക്കമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവിടത്തെ ഒരു സ്കൂൾവർഷത്തിൽ ഇവിടത്തേക്കാൾ മൂപ്പതോ മൂപ്പത്തിരണ്ടോ സാധ്യമായ ദിവസങ്ങൾ കൂടുതലുണ്ടായിരിക്കും. മട്ടിക്കുപോഷൻ പരീക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടിവരുന്ന പതിനൊന്നോ പന്ത്രണ്ടോ വർഷങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെ എത്ര സാധ്യമായ ദിവസങ്ങൾ കൂടുതൽ ലഭിക്കുമെന്ന് ആലോചിക്കുക. എത്ര കൂടുതൽ അറിവു സമ്പാദിക്കാമെന്നും ചിന്തിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്. ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം ഇൻഡ്രയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അറിഞ്ഞാൽ അവരെല്ലാവരും കൂടി സ്വീഡനില്പേക്ക് യാത്രയാകയില്ലെ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെ ഒരു ചോദ്യത്തിനവകാശമുണ്ട്. ഇത്രവളരെ സ്വാതന്ത്ര്യം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തോളം കൂട്ടികൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കാമെന്നിരിക്കുകൊണ്ടും ക്ലാസ്സിൽ നിയമനം പാലിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? കൂട്ടികൾ ബഹുളമുണ്ടാക്കയില്ലെ? ഇൻഡ്രയിലെ സർവ്വകലാശാലാക്ലാസ്സുകളിൽ ഇതു് സർവ്വസാധാരണമായിരിക്കുകൊണ്ട് ഈ ചോദ്യം അസ്ഥാനത്തല്ല. എന്നാൽ സ്വീഡനിൽ ഇൻഡ്രയിലെപ്പോലെ കൂട്ടികൾ ലഘുളയുണ്ടാക്കുന്ന പതിവില്ല. പ്രസംഗം താല്പര്യമുള്ളതായി തോന്നിയാലും ഇല്ലെങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥികൾ സംസാരിക്കുകയോ ലഘുളയുണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യാതെ നിശ്ശബ്ദത പരിപാലിക്കുന്നു. കൂട്ടികൾ എത്രപേരെങ്കിലും ഉണ്ടായിക്കൊള്ളട്ടെ. അവർക്കു വേണ്ട സ്ഥല സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി. സ്വീഡനിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭിനന്ദനീയമായ ഈ പെരുമാറ്റം ഇൻഡ്രയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആശ്ചര്യമോ ഇഹാഭംഗമോ ഏതാണ് തോന്നിക്കുന്നതെന്നു അറിഞ്ഞുകൂട. ഇവിടെ എത്ര പ്രാസംഗികന്മാരെയാണ് കളിയാക്കിവിടുന്നത്.? എത്ര കൂട്ടികളാണ് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.? ഒരു ദിവസത്തിൽ എത്ര തവണ നിലത്തു കാലിട്ടിടുന്നതും ഡെസ്കിന്മേൽ കയ്യുകൊണ്ട് തല്ലുന്നതുമായ ശബ്ദം കേൾക്കാം? പരീക്ഷയ്ക്ക് ചുസ്തകം നോക്കി എഴുതിയെന്നോ കൂട്ടുകാരെ കടലാസ്സു നോക്കി എഴുതിയെന്നോ സ്വീഡനിലെ സർവ്വകലാശാലകളിൽ കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ല. അവിടെ ചിലർ പരീക്ഷ ജയിക്കണമെന്നുള്ള മനപ്പൂർവ്വമായ ഉദ്ദേശത്തോടോ, അത്യാഗ്രഹത്തോടോ കൂടാതെ ഭീഷകാലം സർവ്വകലാശാലാജീവിതസുഖം അനുഭവിക്കുന്നതിനായി ചേരാറുണ്ട്.

സ്വീഡനിലെ സർവ്വകലാശാലകളോടു് ചേർന്ന് വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരങ്ങൾ ഇല്ല. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ താമസവും ഭക്ഷണവും എല്ലാം പുറത്താണ്. അവർക്കു് താമസസ്ഥലം വാടകയ്ക്കു കൊടുത്തും ഭക്ഷണം നൽകിയും ആദായമെടുത്തു് നിത്യവൃത്തി കഴിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികൾ

ളുടെ ഉൾത്തൂണിൽ, താമസം വേറൊരിടത്തു്, പഠിത്തം മറ്റൊരിടത്തു് ഇങ്ങനെയാണു്. വിദ്യാലയത്തിന്നു പുറത്തുള്ള ജീവിതത്തെപ്പറ്റി അധികൃതന്മാർ അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവരുടെ സ്വഭാവം ഭക്ഷിക്കുകയോ അവർ അനുമാർഗ്ഗങ്ങളായ നടപടികളിൽ ഇടപെടുകയോ ചെയ്യാറില്ല. ഇൻഡ്യയിൽ മിക്ക സവ്കലാശാലകളോടും ചേർന്നു് വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വിദ്യാർത്ഥികൾ അവിടെ താമസിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ അവരുടെ സ്വഭാവം ഭക്ഷിക്കുമെന്നും അനുമാർഗ്ഗങ്ങളായ ജീവിതവൃത്തികളിൽ ഇടപെടുമെന്നുമാണു് അധികൃതന്മാരുടെ ധാരണ. എന്നാൽ ഈ മുൻകരുതലുകൾ കൂടുതലായും ഉദ്ദേശം അധികമധികം വിഫലമായിത്തീർന്നു കണ്ടുവരുന്നതു്.

സപീഡനിൽ സ്ത്രീകൾക്കു പ്രത്യേകം സവ്കലാശാലകളില്ല. അവിടെ സമ്മിശ്രവിദ്യാഭ്യാസമാണു നടക്കുന്നതു്. വിദ്യാർത്ഥികളും വിദ്യാർത്ഥിനികളും ഒരേ പ്രസംഗങ്ങൾതന്നെ ഒന്നിച്ചിരുന്നു കേൾക്കുന്നു. ഒരേ സ്ഥലത്തുനിന്നുതന്നെ ഒന്നിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം സ്ത്രീകൾ മറക്കുകയോ കത്തിരിക്കണമെന്നു് ഇന്നും നിർബന്ധിക്കുന്ന ഭാരതീയർക്കു് ആക്ഷേപാർഹമായൊരു അസഹ്യമായൊരു തോന്നിയേക്കാം. ഇൻഡ്യയിൽ ബാലികാബാലന്മാർ ഒന്നിച്ചിരുന്നു പഠിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിൽ അനാശാസ്യങ്ങളായ പല സംഭവങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഇങ്ങനെ തോന്നുന്നതു്, എന്നാൽ സപീഡനിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് എന്തെല്ലാം ദുഷ്ടങ്ങളുണ്ടായിരുന്നാലും വിദ്യാർത്ഥിനികളോടുള്ള അവരുടെ ബഹുമാന്യമായ പെരുമാറ്റരീതി എത്രയും അനുഭവോന്മുഖവും ആദരണീയവും തന്നെ. അവർ എത്രയും യോഗ്യമായ രീതിയിലാണു് അവരോടു പെരുമാറുന്നതു്. ഒരിക്കലും അവർ ദുസ്വാതന്ത്ര്യം കാണിക്കുകയല്ല. അവിടെ വിദ്യാർത്ഥികളും വിദ്യാർത്ഥിനികളും തമ്മിൽ സംസാരിക്കുന്നതു് കുറവായതാണെന്നു്, ആക്ഷേപാർഹമായൊരു അഭിപ്രായം. അവിടെ ഒരേ കെട്ടിടത്തിലുള്ള വിവിധമുറകളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളും വിദ്യാർത്ഥിനികളും താമസിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതെല്ലാം നമുക്കു് പതുക്കെയറിയാതെ തോന്നുന്നതു്? ചിലരെല്ലാം ഇതു വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വരാം. എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അബദ്ധമില്ല. പരമാർത്ഥസംഗതികളാണു് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. സപീഡനിലെ സവ്കലാശാലാജീവിതത്തിന്റെ അനിയന്ത്രിതമായ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു് ഇൻഡ്യയിലെ ജീവിതം ആശ്ചര്യകരമായും അസഹനീയമായും തോന്നിയേക്കാം. സപീഡനിൽ ഇങ്ങനെ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നുണ്ടെന്നു് കണ്ടുകേട്ടും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില പ്രാസംഗികന്മാർ പോലും ഇവിടത്തെ സവ്കലാശാലകളിൽ അല്പമെങ്കിലും സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നതിന്നു് വിസമ്മതം കാണിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ പ്രാസംഗികന്മാരുടെ വിചാരം അവർ വലിയ

അധികാരമുള്ള വർണ്ണം വിദ്യാത്മികളേക്കാൾ അത്യുന്നതനിലയിലുള്ളവരെന്നുമാണ്. ആ വിദ്യാത്മികൾ തന്നെ കുറച്ചുകാലംകൊണ്ട് അവരുടെ യോഗ്യത സമ്പാദിക്കുമെന്ന് അവർ കരുതുന്നില്ല. സ്വീഡനിലെ പ്രാസംഗികന്മാർ അവരുടെ വിദ്യാത്മികളോട് സഹോദരഭാവത്തിലും മിത്രഭാവത്തിലുമാണ് പെരുമാറുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവരോടുള്ള ബഹുമാനത്തിന് ഒരു ലോപവും സംഭവിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കതായ ഫലവും സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

കേരളം .

ഒരു സമുദായിതം

(ആർ. ഇശ്ശാഖ്വിള്ളി ബി. എ.)

(തുടർച്ച)

കേരളത്തിലുള്ള മറ്റൊരു പ്രത്യേകസമുദായം നഷ്ടരാഷ്ട്രന്മാരും നിഗ്രഹന്മാരും ലോകത്തിൽ അവിടവിടെ ചിതറിക്കിടക്കുന്നവരും ഇസ്രായേലിന്റെ സന്താനങ്ങളുമായ യഹൂദവർഗ്ഗക്കാരാണ്. ഇവർ ഇന്നു കേരളത്തിൽ അപൂർവ്വം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെറിയചെറിയ വിഭാഗങ്ങളായി പാർത്തുവരുന്നുണ്ട്. ഇവർ കേരളത്തിൽ പുരാതനകാലത്തു വന്നിട്ടുള്ളവരും ഇന്നും പുരോഗമനവിഷയത്തിലും അഭിവൃദ്ധിയിലും ഉത്സാഹം കുറഞ്ഞും യാഥാസ്ഥിതികത്വം അവലംബിച്ചും വർത്തിക്കുകയാണ്. ഇവരിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചവരും വലിയ ധനവാന്മാരും വളരെ കുറവാണ്. അവർ അവരുടെ മാതാപിതാക്കളെയും സമുദായാചാരങ്ങളെയും ഇന്നും സാമ്പ്രദായികമായി ആചരിച്ചും വരുന്നുണ്ട്. ഇവർ ഇന്നും നഷ്ടമായ രാജ്യപ്രാബല്യങ്ങളെ സദാ സ്്മരിച്ചിട്ടോ പണ്ടുനൂതനായ കഷ്ടാവസ്ഥകളെ കൊണ്ടോ എന്തൊ പ്രായേണ മാനമുഖന്മാരായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. അവരുടെ ആശയമിടവാദം ഭാഗ്യമായ ഒരു ഭാവിയിലേക്കാണ് പ്രവണമായിരിക്കുന്നത്. കേരളത്തിലെ വേറൊരു പ്രത്യേകസമുദായം പുരാതനകാലത്തുതന്നെ ആന്റി യോക്കിൽനിന്നും വിശുദ്ധതോമസ്സിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വന്ന് അവിടെയിടെ കുടിയേറി പാർപ്പുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവവർഗ്ഗക്കാരാണ്. ഇവർ വളരെക്കാലം കൃഷിവാണിജ്യാദികളിൽ പ്രവേശിച്ച് ഇതരസമുദായ

ങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ മൈത്രിഭാവത്തോടും പരസ്പരസഹായനാത്മകതയോടും വർത്തിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇവർ വ്യവസായശീലന്മാരായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഏറക്കുറവ് ധനവാന്മാരായി ഭവിച്ചു. ഇവർ ഇന്ന് വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലും രാഷ്ട്രീയവകാശസ്ഥാപനവിഷയത്തിലും സോത്സാഹം പ്രവർത്തിക്കുകയും തീവ്രയത്നം ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും ഇവർക്ക് അസാമാന്യമായ പ്രാബല്യമുണ്ട്. ഉൽപന്നനോട്ട്യമത്തിൽ ഇത്തരസമുദായങ്ങളെ പശ്ചാത്തകരിച്ചും ഭ്രഷ്ടഗതിയിൽ ചലിച്ചുവരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ഇതു ഇന്ന് ഏറ്റവും അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സമുദായമാണ്. ഇവരെ കൂടാതെയും ക്രൈസ്തവവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട പല ഭിന്നസമുദായങ്ങളുമുണ്ട്. അവ മിസ്സർ വാറും ഉല്പാദനവുമാണായി പരിശ്രമിച്ചുവരികയാണ്. സ്വമതപ്രചരണവിഷയത്തിലും ഇവർ ഏറ്റവും ജാഗരൂകന്മാരായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മതവിഷയത്തിൽ അല്ലാത്ത ഭിന്നവിശ്വാസങ്ങളോടു കൂടിയവരാണെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയമായി മറുകാഴ്ചകളിൽ അസാധാരണമായ ഐക്യമന്ത്രണോടുകൂടി സഭാ വർത്തിച്ചുവരുന്നു.

ഉത്തരകേരളത്തിൽ യുയുസ്സുക്കുളം ധീരന്മാരും സ്വമതത്തിൽ അത്യാസക്തിയുള്ളവരും മറുവിധത്തിൽ പ്രസിദ്ധി നമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവരുമായ “മാപ്പിള”മാർ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു ചെറിയ സമുദായം ഉണ്ട്. ഇവർ ഭാരതത്തിൽ മറ്റൊരു ഇല്ലാത്ത ഒരു സമുദായമാണ്, ഈ മാപ്പിളമാർ അറബിവാംശക്കാരാണെന്ന് ഉറപ്പാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സമാധാനകാലത്ത് ഇവർ നല്ല അധ്വാനികളും പരിശ്രമശീലന്മാരാണ്. ഈപറഞ്ഞ സമുദായങ്ങളെ കൂടാതെ കേരളത്തിൽ മറ്റുസംഖ്യ വർഗ്ഗക്കാർ ഉണ്ട്. സ്വമതപ്രസക്തന്മാരും വ്യവസായോത്സുകരുമായ മഹമ്മദീയർ, ധനാജ്ഞനനിരതന്മാരും ധനവ്യാപാരികളും മിക്കവാറും യാഥാസ്ഥിതികന്മാരും സ്വസമുദായാഭിമാനികളുമായ പരദേശബ്രാഹ്മണർ, പ്രായേണ വ്യാപാരശീലന്മാരും ശാന്തസ്വഭാവമുള്ളവരുമായ കൊങ്കണസ്ഥബ്രാഹ്മണർ, ചെട്ടികൾ മുതലായ പല പാരദേശികന്മാരും കേരളത്തിൽ കുടിപാർപ്പുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനുംപുറമെ ആദിമനിവാസികളെന്നു ഗണിക്കപ്പെടുന്ന മലയരന്മാർ, വേടന്മാർ, കാണിക്കാർ, ഉള്ളാടന്മാർ, പുലയർ, പറയർ മുതലായവല അപരിഷ്കൃതസമുദായങ്ങളും കേരളത്തിൽ മിക്കപ്രദേശങ്ങളിലും കാണുവാനുണ്ട്. ഇവയിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞവ മലയിൽ പ്രായേണ മുഗസഖ്യത കൈക്കൊണ്ട് ഏറ്റവും അപരിഷ്കൃതസ്ഥിതിയിൽ തന്നെ വന്നിരിക്കുന്നതാണ്. ഇവർ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രാഥമികദശയുടെ സ്മരണയെ നശിച്ചുപോകാതെ സംരക്ഷിച്ചുവരുന്നു. പുലയർ അല്ലെങ്കിൽ ചെറുമർ, പറയർ മുതലായവർ സമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇത്തരസമുദായങ്ങളോടൊപ്പം കൃഷിനിമിത്തം

ളിൽ പല ജോലികൾ ചെയ്തുവരുന്നു. ഇവർ ഒരുകാലത്ത് കൃതവിക്രയത്തിനധീനനായ അടിമകളായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവർ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലും മറ്റും അല്ലാത്തതായി അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചവരായി കാണുന്നു. മനുഷ്യവംശവിജ്ഞാനീയവിദഗ്ദ്ധന്മാർക്ക് ഈ വർഗ്ഗക്കാർ ഒരു രസകരമായ ഗവേഷണവിഷയമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. അവരുടെ മുഖലക്ഷണങ്ങളും മറ്റും ഒരു പ്രത്യേകമനുഷ്യവംശത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ കേരളത്തിലുള്ള വിവിധസമുദായങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നിട്ടും അവരുടെ ആദിമപ്രകൃതിയേയും ജീവിതരീതിയേയും ഇന്ന് അവർ ഉപേക്ഷിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. ഇവരിൽ പലരും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച് വർത്തിക്കുന്നവരാണ്. ഇത് അവർക്ക് “തീണ്ടൽ” എന്ന ഒരുവിധം വിലക്കു കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

ഇനി കേരളത്തിലെ ഒരു വിശേഷസമുദായം യൂറോപ്പിലെ “ജിപ്പി” കളുടെസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന “കാക്കാലന്മാർ” ആണ്. ഇവരിൽ വേലചെയ്തു ജീവിക്കുന്നവർ ചുരുക്കമാണ്. ഇല്ലെന്നതന്നെപറയാം. ഇവർ മിശ്ന വരായാ ചകവൃത്തി അവലംബിച്ചും മോടിവിദ്യകൊണ്ടും മറ്റു പകിട്ടുകൾ കൊണ്ടും ഉപജീവിക്കുന്നവരാണ്. ഇവരുടെ സ്ത്രീകൾ കൈനോക്കി ഭാവിഫലങ്ങളെ പറയുന്നതിൽ അതിവിദഗ്ദ്ധകളാണത്രെ. ഇവർ ജിപ്പികളെപ്പോലെ ഒരു സ്ഥലത്ത് സുസ്ഥിരവാസം ഇല്ലാത്ത സഞ്ചാരജീവികളാണ്. ഇവരുടെ ഉല്പത്തിയും ചരിത്രവും ഗവേഷണയോഗ്യങ്ങളായ വിഷയങ്ങളാണ്. പരിഷ്കാരതരംഗം ഇവരുടെ ചുറ്റും നിരന്തരം നിഷ്പോഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും “പാലംകുലത്തിലും കേളൻകുലങ്ങളുകയിലും” എന്ന മട്ടിലാണ് ഇവരുടെ ജീവിതം. ഇവരെപ്പോലെ സ്വാഭാവികമായി സംരൂപിതോടുകൂടി വർത്തിക്കുന്ന മറ്റൊരു സമുദായവും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇനി തൊഴിലിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി സ്ഥാപിതങ്ങളായ അനേകം സമുദായങ്ങൾ കേരളത്തിൽ ഭാരതത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഒട്ടധികമുണ്ട്. “കമ്മാളർ”—അതായത് ആശാരി-മുശാരി-കൊല്ലൻ-തട്ടാൻ; ക്ഷരകൻ-രജകൻ-കണിയാൻ-ചുള്ളാൻ-കുറവൻ-വേലൻ-പാണൻ-മണ്ണാൻ-പരവൻ-എന്നിവർ ഗ്രാമങ്ങളിലും മരയ്ക്കാൻ-അരയൻ-വാലൻ-മുക്കവൻ മുതലായവർ കായൽ, സമുദ്രം ഇവയുടെ തീരങ്ങളിലും കുടിപാർക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരിൽ പലരും ക്രമേണ പരിഷ്കാരപരിധിയിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവർ അവരുടെ പാരമ്പര്യമായ കലവൃത്തിയെ ഏറ്റക്കുറവിമുഖതയോടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് അത്ര ആശാസ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഇനി കേരളത്തിലെ ചില ചരിത്രപ്രസിദ്ധങ്ങളായ സ്ഥലങ്ങളേയും

വിശുദ്ധനായ പുരുഷനായും പഠിയും അല്പം പ്രസ്താവിക്കാം. സ
 വ്ഭാരതീയരുടേയും മതാചാര്യനും 'ഭാഷ്യം' മുതലായ പ്രൗഢകൃതികളുടെ ക
 ത്താവും, അതിവിദഗ്ദ്ധനും, കശാഗ്രബുദ്ധിയും സർവ്വജ്ഞപീഠം അർഹിച്ച
 ആളും ഒരുതരത്തിൽ ഭാരതം-മുഴുവൻ കലുക്കിയ മഹാനുഭാവനും വലിയ
 ശിരഭക്തനും കേരളത്തിലെ ആചാരസ്ഥാപകനെന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഭേ
 ഫവും ദിവ്യനായ ശ്രീമൽ ശങ്കരാചാര്യരുടെ പാവനമായ ജന്മഭൂമിയായ
 "കാലടി" കേരളത്തിന് സർവ്വാത്മ്യമായ ഒരു പ്രസിദ്ധി നൽകിയിട്ടുണ്ട്.
 മറെറാണമല്ലെങ്കിലും ഈ ഒറ്റ സംഗതിമാത്രം മതി-കേരളത്തിന്റേതെ
 ശിഷ്ടത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്. ഇതിനുംപുറമെ ദിവ്യജ്ഞാനിയും മതോ
 പദേഷ്ടാവും കവിയും തുരുവുമായ തുഞ്ചത്തു തുരുനാഥന്റേയും അതുപോ
 ലെതന്നെ ആത്മജ്ഞാനിയും, മതസ്ഥാപകനും, യതിയും, ആചാര്യനുമായ
 ശ്രീനാരായണതുരുസാമിയുടേയും മറ്റനേകം മഹാനുഭാവരുടേയും ജന്മഭൂമി
 കേരളം തന്നെയാണല്ലോ.

യുറോപ്യൻഭേദക്കാർ ആദ്യമായി വാസ്കോഡിഗാമയുടെ നേതൃ
 ത്വത്തിൽ സമുദ്രാന്തരത്തിൽ ഇൻഡ്യയിൽ കാൽവെച്ചത് കേരളത്തിലെ പ്ര
 ധാനുരമുഖമായ കോഴിക്കോട്ടാണല്ലോ. ലഘുവായ ഈ സംഭവം—ആ
 കസ്തികമായ ഈ പദവിന്യാസം—ഭാരതത്തിന്റെ-അഥവാ ലോകത്തി
 ന്റെ ഭാവിയിലെ ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ എത്രത്തോളം തുരുതരവും ഫലഭൂ
 യിഷ്ടവുമായ വിധത്തിൽ എത്ര ദീർഘകാലത്തേക്കു ഭേദപ്പെടുത്തി എന്ന്
 ഭാരതത്തിന്റെ അപരചരിത്രം തന്നെ പറയട്ടെ. ഇതുകൂടാതെ ഭാരതം ഒ
 ട്ടുക്ക് പ്രസിദ്ധിയുള്ള കന്യാകുമാരി, അനന്തശയനം, ജനാർദ്ദനം, ഗോകുണ്ഠം
 സത്യാഗ്രഹംകൊണ്ട് ലോകപ്രസിദ്ധമായ വൈയ്ക്കം, സുപ്രസിദ്ധിയുള്ള
 തുരുവായൂർ ഇവ കേരളത്തെ അലംകരിക്കുന്നതും തീർത്ഥയാത്രക്കാർക്ക്
 ആകർഷണീയങ്ങളുമായ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളാണ്. ആദ്യം സേതുബന്ധന
 ത്തിന് ശ്രീരാമൻ നിശ്ചയിച്ചതായ "മുൻചിറ" അല്ലെങ്കിൽ "പൂർവ്വേതര"
 എന്ന സ്ഥലവും ഫനമാൻ ഔഷധപർവതവും എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്ന
 സമയം അടൻ വീണതായി പറയുന്ന മരുതപാലയും കേരളത്തിൽ തന്നെ
 യാണ്. ദേവേന്ദ്രൻ പാപത്തിൽനിന്നും ശുചിത്വം ലഭിച്ച സ്ഥലമായി
 വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന "ശുചിത്ര"വും കേരളത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മൈ
 സൂർപ്യാലോ എന്ന പ്രസിദ്ധിയുള്ള ടിപ്പുവിന്റെ അഭിമാനത്തിനും ഒരു
 ജംഘയ്ക്കും ആദ്യമായി വൈകല്യം സംഭവിച്ചതും കേരളത്തിന്റെ ഒരു ഭാ
 ഗത്തുവെച്ചാണ്. ഫനമാൻ സമുദ്രലംഘനത്തിനായി ആരോഹണചെ
 യ്ക്കു മുമ്പേറുപർവതവും കേരളത്തിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇതുപോ
 ലെ ഇനിയും ചരിത്രപ്രസിദ്ധങ്ങളും പുരാണപ്രസിദ്ധങ്ങളുമായ പല സ്ഥ
 ലങ്ങളും കേരളത്തിൽ ഉണ്ട്. കേരളം ഒട്ടുക്ക് നടപ്പുള്ള കൊല്ലവർഷത്തി

ന് അതിന്റെ നാമവും ജനവും നൽകിയതും ഒരിക്കൽ വലിയ തുറമുഖമാ
 യിരുന്നതുമായ കൊല്ലം കേരളത്തിലാണ്. പെരുമാക്കന്മാരുടെ രാജധാ
 നിയായ തിരുവഞ്ചിക്കുളവും ഇവിടെയാണ്. കേരളത്തിലെ ഗൃഹങ്ങൾ പ
 രദേശങ്ങളിലെ ഗ്രാമങ്ങളിലെപ്പോലെ തൊട്ടുതൊട്ടല്ല ഇരിക്കുന്നത്. അവ
 മിക്കവാറും വലിയ തോട്ടങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഗൃ
 ഹങ്ങളുടെ നിർമ്മാണവും ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിലും ശാസ്ത്രോക്തപ്രകാരവു
 മാണ്. മിയ്യ ഗൃഹപരിസരങ്ങളിലും നാഗപ്രതിഷ്ഠയും അവിടെ പ
 തിവായി നാഗാരാധനയുമുണ്ട്. ഇതു കേരളത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതത
 ന്നാണ്. ഇതിന്റെ ആഗമം എന്താണെന്നുള്ള ഗവേഷണം ഇതുവ
 രേയും തീർച്ചയായ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ എത്തിയിട്ടില്ല. നായന്മാർ നാഗന്മാ
 രായിരുന്ന എന്നും മറ്റും ചില വെറും ഊഹങ്ങൾ ഇല്ലാതെയും ഇല്ല. ഇ
 തുനിമിത്തം കേരളത്തിൽ വിഷവൈദ്യവും അസാമാന്യമായ അഭിവൃദ്ധിയെ
 പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെതന്നെ കേരളത്തിൽ ഔഷധവേദവും ജ്യോ
 തിഷവും ഭാരതത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ പുഷ്ടി
 യെ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനും സംശയമില്ല. ഇടക്കാലം വരെക്കും കേ
 രളത്തിലെ പ്രധാനസമുദായങ്ങളുടെ ദായക്രമവും മറ്റൊന്നും ഇല്ലാത്തവിധ
 ത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിലുള്ളതായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ
 വലിയ മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലുള്ള എല്ലാ ജാതിക്കാരും ശുഭ്രങ്ങളും
 ധൗതങ്ങളുമായ വസ്ത്രങ്ങളെ ധരിക്കുന്നവരാണെന്നുള്ളതും പലരുടേയും
 ശ്ലാഘക്ക് പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. ഗൃഹദേവാദികളുടെ ശു
 ചിതപവിഷയത്തിലും ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ പുതിയ പരി
 ഷ്കാരത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി പല അശുചിതപങ്ങളും ജനങ്ങളു
 ടെ ജീവിതരീതിയിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും പറയാതെ കഴികയി
 ൾ. ഒരിക്കൽ സതപതൃണപ്രധാനന്മാരായിരുന്ന കേരളീയരിൽ ഇന്ന് ര
 ജോഗുണമല്ല തമോഗുണമാണ് സ്ഥൂലിച്ചു നില്ക്കുന്നത്. കാലഭേദംകൊ
 ണ്ടായിരിക്കാം. സഞ്ചാരസൗകര്യവിഷയത്തിലും കേരളം ഇന്ന് അഭിപ്രീ
 യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. സമുദ്രവഴിക്കും കായൽവഴിക്കും നദികൾവഴി
 ക്കും കരവഴിക്കും സുഖമായി സഞ്ചരിക്കുന്നതിന് അനന്യസാധാരണമായ
 സൗകര്യം പ്രകൃതിതന്നെ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ബ്രിഹിസന്ധ്യവൃക്ഷാദികളുടെ ഫ
 ലപുഷ്പിഷ്പയുക്തങ്ങളായ “കാലവഞ്ചം” “തുലാവഞ്ചം” എന്ന് രണ്ടു വഞ്ച
 ശൃംഗങ്ങൾ കേരളത്തിലെപ്പോലെ ഇത്ര സമയനിശ്ചയത്തോടുകൂടി മറ്റൊന്നും
 സംഭവിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. സന്ധ്യാദികളുടെ ഫലസമൃദ്ധി
 ക്ക് പ്രത്യേകം ഉതകുന്നതായ തിരുവാതിരത്തൊറുവേല എന്നതും കേരള
 ത്തിന് പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു സംഗതി ഇവിടെ ഓർമ്മവരുന്നു.
 പണ്ട് മുളകുകൊടിയുടെ കുറെ വള്ളികൾ വേണമെന്ന് തിരുവിതാംകൂർ മ

ഹാജാവിനോട് ചില വിദേശീയർ അപേക്ഷിക്കുകയും അവർക്ക് വേണ്ടതു കൊടുക്കാൻ മന്ത്രിയോട് കല്പിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഇങ്ങനെ കൊടുത്താൽ നമ്മുടെ മുതലെടുപ്പ് വളരെ കുറഞ്ഞുപോകുമെന്ന് മന്ത്രി തടസ്സം പുറപ്പെടുവിച്ചതിന് മറുപടിയായി “മുളകുകൊടി കൊണ്ടുപോകയല്ലെ ഉള്ള, തിരുവാതിരത്തൊറുവേല കൊണ്ടുപോകയില്ലല്ലോ” എന്ന് പറഞ്ഞതായി ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഒരു രസകരമായ എഴുതിപ്പുണ്ട്. കേരളത്തിലെ നെങ്ങളിലുള്ള ഉന്നതങ്ങളായ തേക്കത്തടികളും ഗജങ്ങളും അവയുടെ വിശേഷഗുണങ്ങൾകൊണ്ട് ലോകപ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്ത ചാരനേരം ആചാരങ്ങളും അധികം അനാചാരങ്ങളും അന്യപ്രദേശങ്ങളിൽ അഭയം ലഭിക്കാത്തതിനാലോ എന്നു തോന്നാമന്തേ കേരളത്തിൽ വന്നു വാസം ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സുദർശനത്താൽ അനുധാവനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഭവാസസ്സിനെപ്പോലെ ഇവിടേയും പരിഷ്കാരശല്യം നിമിത്തം അവയ്ക്കു രക്ഷയില്ലെന്നുള്ള നിലയിലായിട്ടുണ്ട്. അവിരേണ അവയും നാമാവശേഷമായി തീരാനിടയുണ്ട്.

(തുടരും)

അഫ് ഗാനിസ്ഥാനിലെ അന്തഃമുദ്ര.

(പി. ആർ. നീലകണ്ഠനായർ.)

III

ജനറൽ നഡർവാന്റെ രംഗപ്രവേശം.

സമാധാനരക്ഷകൻ

ഒരു സമാധാനപരിരക്ഷകൻ എന്ന നിലയിൽ സ്വസ്ഥോദരങ്ങളോടുകൂടി ജനറൽനാദിർവാൻ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. നാടുവാണിരുന്ന അമാനുയ്യോട് രക്തസംബന്ധമുള്ള ഇദ്ദേഹം ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥാനം ഇവിടെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. എന്തു സംഗതിവശാലെന്ന് അറിവാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഒരു അസ്വാസ്ഥ്യം ഇവർത്തമ്മിലുണ്ടാവുകയും തന്മൂലം നാദിർവാൻ ഹൃദയസ്ഥിരപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ ദുർഘടഘട്ടത്തിൽ അമാനുയ്യയും ബാച്ചു ഇസാക്കും അന്തഃമുദ്രകൊണ്ട് വികീർണ്ണമായ മാതൃഭൂ

മിയെ സമാധാനപരമാക്കുന്നതിന് അപേക്ഷിക്കയാൽ നാദിർ രംഗപ്രവേശനത്തിനറച്ചു. അഹ്ഗാനിസ്ഥാനിലെ ഉൽകൃഷ്ടകുടുംബങ്ങളിൽ ചേർന്നവരെ അപേക്ഷിച്ച് പൊക്കം അല്പം ഏറുമെങ്കിലും അല്പം മെലിഞ്ഞവനും, സഭാ ചിന്താക്രമവിലക്ഷണമായ മുഖത്തോടു കൂടിയവനും ആയ ജനറൽ ജീവസ്ഫുരണം ചെയ്യുന്ന കണ്ണുകളോടു കൂടിയവനാണ്. സഭാ കണ്ണുകൊണ്ട് അവയെ ആരോടനം ചെയ്തിരുന്നു. അല്പം നീണ്ടുതടിച്ച മനുഷ്യം, ഒതുങ്ങിയ ചുണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗൗരവം, ബുദ്ധിസാമത്വം, സ്ഥിരനിശ്ചയം ഇവയെ ദ്രോതിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഇൻഡ്യയിൽ ജനറലിന് സൗഹൃദമായ ആതിഥ്യം സിദ്ധിച്ചു. ഇൻഡ്യയിലുള്ള സകല വർഗ്ഗക്കാരും, എല്ലാ നിലയിലുള്ളവരും അമാനുഷയുടെ വിശ്വാസത്തിൽ സഹതപിക്കുന്നവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാനത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്ക് നാദിർഖാൻ ശക്തനെന്നുള്ള വിശ്വാസത്താൽ ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ സന്തോഷപരവും ശ്രദ്ധാപരവുമായ സൽക്കാരത്തിന് ജനറൽ പാത്രീഭവിച്ചു. ബഹുമാന്യരായ ഇൻഡ്യൻനേതാക്കളുടെ അധികാരാതൃത്തിയിൽ പെട്ടിരുന്ന യാത്രാപഥത്തിൽ—ബോംബെ മുതൽ പേഷ്വാർ വരെ—നാദിർഖാൻ ഒരു ജൈത്രയാത്രയെന്നയാണു നടത്തിയത്. എന്നാൽ സല്ക്കാരപത്രങ്ങൾക്കും, സന്ദർശകപ്രശ്നങ്ങൾക്കും മറുപടിപറയുന്ന ദിക്കിൽ നാദിർഖാൻ അത്യവധാനതയെ അവലംബിച്ചു. ഏതെങ്കിലും ഒരു വഴി ഖണ്ഡിതമായുറക്കാതിരിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനു ചില പ്രത്യേകകാരണമുണ്ടായിരുന്നു. താൻ അനുധാവനം ചെയ്യേണ്ട വഴിയെ മാർഗ്ഗണം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ അമാനുഷയെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അറിയേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. അനേകായിരം മഹമ്മദീയരും, ഹിന്ദുക്കളും, സിക്ഷകാരും കൂടി അവിചാരിതമായ ഒരു അനുരോധനസമ്മേളനം ലാഹോറിൽ വെച്ചു നടത്തിയപ്പോൾ അനവധാനതയോടെ നാദിർഖാൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുപോയി. “സപുരുഷരുടെ സിംഹാസനത്തിൽ അമാനുഷയെ ഉപവേശിപ്പിച്ചല്ലാതെ ഞാൻ അടങ്ങുകയില്ല.” ഈ പറഞ്ഞത് അവിചാരിതവും ആലോചനാരഹിതവുമായ ഒന്നെന്നു കരുതേണ്ടതുളളവെന്ന് അഹ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ ഉള്ള ചില അമാനുഷയുടെ ശത്രുക്കൾ ചോദിക്കാറുണ്ട്. കാബൂൾ ഗവണ്മെന്റിനു വിരോധമായി ഒരു വിപ്ലവകാരിക്ക് സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതു ഇൻഡ്യൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനുചിതപ്രവൃത്തിയെന്നും ഇവർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. ബാച്ചു ഇസാക്ക ഇന്നത്തെ ഭരണകർത്താവെങ്കിലും അഹ്ഗാനിസ്ഥാന്റെ ന്യായാവകാശിയെന്ന് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു ഇവർ മറക്കരുത്. ഇന്നായത്തുള്ളയുടെ പലായനത്തിനു ശേഷം അമാനുഷ കാൻഡഹാറിൽ സ്വാധീകാരം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും

നാദിർഖാൻ ഒരു വിപ്ലവകാരിയല്ലെന്നും ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ സൈന്യമില്ല. ഇൻഡ്യയിൽനിന്ന് ഒരു പുതിയ സൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധോചിതമായ യാതൊരു സാധനവും അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടില്ല. അഫ് ഗാനിസ്ഥാനിൽ എത്തിയതിനു ശേഷം എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുമെന്നത്രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. സംഗതികളിങ്ങനെ ആയിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിനും സഹോദരന്മാർക്കും ഫ്രാൻസിലും സമുദ്രത്തിലും എങ്ങിനെ സ്വതന്ത്രമായി സഞ്ചരിക്കാമോ അതു പോലെ ഇൻഡ്യയിലും സഞ്ചരിക്കാവുന്നതാണ്.

പേഷവാറിൽ വച്ച് സർദാർ ആലിഅഹമ്മദ്ജാൻ എന്ന ആളെ നാദിർഖാൻ കണ്ടു. അമാനുജയുടെ ഭരണകാലത്ത് ഈ സർദാർ കാബൂളിലെ ഗവർണർ ആയിരുന്നു. രാജാവു സിംഹാസനം ഒഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇയാൾ ജലാലാബാദിനെ തന്റെ സങ്കേതമാക്കി. വെസ്റ്റേൺ അഫ് ഗാനിസ്ഥാന്റെ അമീർ എന്നു പ്രഖ്യാപനവും ചെയ്തു. ബാച്ചു ഇസാക്ക ഇതു കേട്ട് ഒരു സൈന്യത്തെ അയച്ചു സർദാറെ തോല്പിച്ചു ഓടിച്ചു. കാൻഡഹാറിൽ എത്തി അമാനുജയെ കണ്ട് മാപ്പു ചോദിച്ചപ്പോൾ പോകുന്ന വഴിക്കാണ് പേഷവാറിൽ എത്തിയത്. രണ്ടുപേരും പേഷവാറിൽ വെച്ചു പല കാര്യങ്ങളും ആലോചിച്ചു. എങ്കിലും ഒരു ധൃവസ്ഥയുണ്ടാക്കുന്നതിനു നാശിച്ചില്ല. അഫ് ഗാനിസ്ഥാനിലെ പ്രായോഗികരാജ്യമീമംസയനുസരിച്ച് ഒരു ഭരണകർത്താവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും നാശ്യമല്ലെന്നാണ് സർദാറുടെ ബലമായ അഭിപ്രായം. ഒരു പ്രജാധിപത്യ ഭരണത്തിനതക്കത്തക്കവണ്ണം പൗരാവലി പ്രബുദ്ധരല്ലെന്നത്രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം. താൻ എത്രതന്നെ സ്റ്റേമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ജനഹിതത്തിനു വിരുദ്ധമായി ഒരുവനെ രാജാവാക്കുന്നതുചിതമല്ലെന്ന് നാദിർഖാനും വാദിച്ചു. അവിടത്തെ ജനകീയസഭയുടെ (ജർഗ) പരിപൂർണ്ണസമ്മതം സിദ്ധിച്ചല്ലാതെ അമാനുജയെപ്പറ്റി ഒന്നുംതന്നെ പറയുകയോ ചെയ്യുകയോ ഇല്ലെന്നും പറഞ്ഞു. അമാനുജ നാദിർഖാനെ കാൽഡഹാറിലേക്കു ക്ഷണിച്ചിരുന്നതു നിരസിച്ച് മാച്ച് 6-ാംനു പേഷവാറിൽനിന്നും ബോസ്റ്റിലേക്കു തിരിച്ചു. ബാച്ചുഇസാക്കവിന്റെ ക്ഷണനന്തേയും അതു് അംഗീകരിക്കുന്ന വിധം നിന്ദാഭാവത്തിൽ നാദിർ തിരസ്കരിച്ചതെള്ളു. സാക്ഷവിനയച്ച ഒരെഴുത്തിൽ അയാൾ അഫ് ഗാനിസ്ഥാനത്തിനു യാതൊരു വിധത്തിലും അഹങ്കാരമല്ലെന്നു തുറന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ഒരു സമിതികൂടി ഒരു ഭരണകർത്താവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതാണെന്നും അതിൽ കാണിച്ചിരുന്നു. ഉടനെ ബാച്ചുഇസാക്ക ഇങ്ങിനെ ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. നാദിർഖാന്റെ കടുംബത്തിലുള്ളവരെ എല്ലാം തടവുകാരാക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകലവും കണ്ടുകെട്ടുകയും ചെയ്യണം. അഫ് ഗാനിസ്ഥാന്റെ

ദക്ഷിണദിക്കുകളിൽ നാദർവാന്റെ തല കൊയ്യുന്നവൻ വലിയ സമ്മാനം കൊടുക്കുന്നതാണ് എഴുത്തിന്റെ മറുപടി അമാനുജ കു വിരോധമായിരുന്നു. ഒരു സമ്മേളനം നടത്തണമെന്നു പറഞ്ഞ നാദർവാനോടു് ബാച്ചുള സാക്ഷവിന്റെ ക്രോധം അനിയന്ത്രിതംതന്നെ. നാദർവാനോടുള്ള വിരോധത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു ബാച്ചുളസാക്ഷ ഒരു വിളംബരം എപ്രിൽമാസാവസാനത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതു അത്യന്തം രസാവഹം തന്നെ. അതു് ഇപ്രകാരം ആകുന്നു.

സമ്പൂർണ്ണ സ്വതന്ത്രാധികാരം അനുഭവിക്കുന്ന മുസലീംരാജ്യത്തിൽ രാജദ്രോഹപരിധിയോളം അതിക്രമിക്കുന്ന പദവിന്യാസം നാദർവാൻ ചെയ്തതായി നാം അറിയുന്നതും മുസലീമങ്ങളുടെയിടയിൽ അനൈകമത്വവും അസ്വരസവും ബീജാവാഹം ചെയ്യുന്നതിനായി ശ്രമിക്കുന്ന വിവരം നാം അറിയുന്നതും ഇയ്യോർ കഴിഞ്ഞ അമീറിന്റെ കമാൻഡർ ഇൻ ചീഫും ഇയ്യോളുടെ സഹോദരന്മാർ അസിസ്റ്റൻറന്മാരും ആയിരുന്നതും ആയവിവരം നിങ്ങളെ അറിവിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതിനുമുമ്പിരുന്ന ഫെബ്രുവരിയുടെ വധിച്ച അപരാധത്തിനു ഇവർ ഉത്തരവാദികളാണ്. ഇതു് അഫ്ഗാനാക്കു സുപരിചിതമായ ഒരു പരമാത്മമത്രെ. അമീററെ വധിച്ചതിനു ശേഷം ജനറലും സ്വാമനാധാരം അമാനുജയുടെ ഭയക്കു പാത്രീഭവിച്ചു. ഇവരുടെ കൃത്രിമങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ഇസ്ലാംമതനിബന്ധനകളോടു് എതിർപ്പാൻ ശക്തമായിരുന്നില്ല. ഒരു മുസ്ലീംരാജധാനിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ഹിജറാത്നിയമങ്ങൾ ഇവരെ മതദോഷകമായ ഒരു രാജ്യത്തേക്കു് (പ്രാൻസ്) ഓടിച്ചു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ അമീറും, വിശ്വാസികളുടെ രക്ഷകനും എന്ന നിലയിൽ അല്പം ദയാബുദ്ധി തോന്നുകകൊണ്ടും, ഇവരുടെ ദുരഭ്യുപദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചുജ്ഞനായിരുന്നതുകൊണ്ടും സ്വദേശത്തു വന്നുകൊള്ളുവാൻ ഞാൻ അനുവദിച്ചുപോയതാണ്.

ഈ സഹോദരങ്ങളെ യൂറോപ്പിൽനിന്നും അഭിമാനപൂർവ്കം ഞാൻ വിളിച്ചു. ഇവർ യൂറോപ്പിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് മതനിഷിദ്ധമായ മാംസം ആഹാരം ചെയ്തു രക്തം അശുചിയും മാംസം ദുഷിതവുമായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഇതാ എന്നോടു് എതിർക്കുന്നതിനും ജനങ്ങളെ വിപ്ലവകാരികളാക്കുന്നതിനും ശ്രമിക്കുന്നു.

മുൻപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ അവരുടെ വധം ന്യായരഹിതമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നാദർവാനെ ജീവനോടെ തടവുകാരനായി പിടിക്കുന്നവൻ നാല്പതിനായിരം രൂപയും ഒരു വലിയ തോക്കും, അയാളുടെ തലംകൊയ്യുന്നവൻ മുപ്പതിനായിരം രൂപയും ഒരു വലിയ തോക്കും സമ്മാനമായി

കൊടുക്കുന്നതാണെന്നും, അയാളുടെ സഹോദരങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനെ വധിക്കുന്നവർക്ക് പതിനായിരം വീതവും സമ്മാനം കൊടുക്കുന്നതാണെന്നും നാം ഇതിനാൽ വിളംബരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അമീർഹബിബുള്ള

24 ഏപ്രിൽ 1929

യാതൊന്നുംതന്നെ നാഡർഖാന്റെ ഗതിയെ ഭംഗിപ്പിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു കക്ഷിയിലും ചേരുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചില്ല. അഫ് ഗാനിസ്ഥാനിൽ തന്റെ നില ഒരു കക്ഷിപിടിച്ചുട്ടല്ല. ഒരു സമാധാനരക്ഷകനായിട്ടാണ്. കഴിയുന്നത്ര യുദ്ധം ഒഴിക്കുവാൻ ആണു തന്റെ ആഗ്രഹം. വേണ്ടിവന്നാൽ പരസമാധാന കൂടാതെ യുദ്ധം ചെയ്യുവാനും ഒരുക്കമാണ്. അയാളുടെ പ്രഥമലക്ഷ്യം കാബൂളാണ്. അതു സ്വാധീനപ്പെടുത്തുകയും സാക്ഷവിനെ സിമാസനത്തിൽനിന്നു ഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും വേണം. അതിനു ശേഷം സർവ്വസമ്മേളനമായ ജിർഗ വിളിച്ചുകൂട്ടി ഒരു രാജാവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കണം.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അമാനുള്ള സിംഹാസനത്തിനുള്ള അന്ത്യമായ ശ്രമം ചെയ്തു. കാൻഡഹാറിൽ 30,000 പേരെ ചേർത്ത് ഒരു സൈന്യം സ്വരൂപിച്ചു കാബൂളിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. നാദർഖാൻ നായകവും പ്രതീക്ഷിച്ച് ഗാർഡസ്സിൽ കാത്തുനില്ക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അമാനുള്ള ഗസ്സിനിയിൽ എത്തി. രണ്ടു സൈന്യവുമൊന്നിച്ചുചേർന്ന് പോരാടുന്നതായാൽ വിജയം നിശ്ചയമെന്ന് നാദർഖാൻ പൂർണ്ണവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ഈ അവസരത്തിൽ അമാനുളയുടെ സൈന്യത്തോടു തന്റെ സേനയെ ചേർക്കാതെ ഇരുന്നതിന് അയാൾ സ്വമനസ്സോടു കഠിനസമരം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അമാനുളയോടു ചേരാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണമെന്താണ്. അഫ് ഗാനിസ്ഥാന്റെ നാനാദിക്കുകളിൽനിന്നും ജനവശ്ശത്തെ ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന ജിർഗായുടെ മനസ്ഥിതിയെന്തായിരിക്കുമെന്ന് അറിവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ബാച്ചായെ പരാജിതനാക്കി സിംഹാസനം കൈവശപ്പെടുത്തിയല്ലാതെ അങ്ങിനെ ഒരു സമിതി കൂട്ടുവാനും സാധിക്കുന്നതല്ല. സിംഹാസനത്തെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് അമാനുളയെ സഹായിക്കുകയും, തന്മൂലം അവിടത്തെ അന്തഃമുദ്രത്തെ പ്രജപലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു വിവേകപൂർവമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണോ? ഒരിക്കൽ കണ്ടാലോചിക്കുന്നതിനും എതിർശക്തിയുടെ ഹൃദയത്തെ അവഗാഹനം ചെയ്യുന്നതിനും സംഗതിവന്നാട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അമാനുളയുടെ ശത്രുക്കൾക്കുള്ള സങ്കടങ്ങൾക്ക് എന്തൊരു പരിഹാരമാണുള്ളത്? സമാധാനസംരക്ഷകനെന്ന പേരുപറഞ്ഞു അമാനുളയുടെ കക്ഷിയിൽ ചേന്ന് പ്രവ

ത്തിക്കുന്നവനെന്ന് തെളിഞ്ഞാൽ പിന്നെ തനിക്ക് എന്തൊരു ശക്തിയാണ് അവശേഷിക്കുന്നത്. അമാനുജ സ്വപരിശ്രമകൊണ്ട് സിംഹാസനം കരസ്ഥമാക്കട്ടെ. അപ്പോൾ ജനങ്ങളുമായുള്ള നിലയെന്തെന്ന് കാണാം. താൻ ഒരിക്കലും അമാനുജയെ എതിർക്കുന്നതല്ല. അദ്ദേഹം തോല്ക്കുന്നപക്ഷം ബാലുതൂങ്ങിക്കിടന്നു കിഴിട്ടുത്തേണ്ടതു തന്റെ കടമയാണ്. അതിനുശേഷം കാബൂൾ കൈവശപ്പെടുത്തി ജനങ്ങൾക്ക് ആരെ രാജാവാക്കുവാനാണ് മോഹമെന്ന് അന്വേഷിക്കാം. ജർഗായുടെ അഭിപ്രായം അമാനുജയെ തിരിയെ വാഴിക്കണമെന്നാണ് എങ്കിൽ അതിൽ കൂടുതലായ സന്തോഷം തനിക്ക് മററൊന്നുമില്ല. അവരുടെ പക്ഷം മററൊരാളിൽ പതിക്കുന്നപക്ഷം അതിനേയും അനുവദിച്ചു അന്തഃമുദ്രത്തെ നാമാവശേഷമാക്കുന്നതാണ്.

ഗാർഡ്സിൽ സമയപ്രതീക്ഷയും ചെയ്യുകഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന കാലത്ത് നാദർഖാന്റെ മനോമണ്ഡലത്തിൽ കളിയാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചിന്താഭന്തുരങ്ങളിലൊന്നെ പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ. അന്ന് രണ്ടുമാസത്തെ വിഷമപ്രയാണവും സഫിച്ച് അമാനുജ ഗസ്തിയിൽ എത്തി. അപ്പോൾ കാബൂളിനു പതിനാറു മൈൽ അടുത്തു അമാനുജയുടെ മററൊരു സൈന്യം എത്തിച്ചേർന്നു. ഉദാസിനനില സ്വീകരിക്കുമെന്നോറിയുന്ന ഗിൽസായിസ് പെട്ടെന്നു വഞ്ചനസ്വഭാവം സ്വീകരിച്ച് അമാനുജയോടേതിൽ. അത് അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ കഴപ്പുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. ഗിൽസിയെ കൈവശപ്പെടുത്തണമെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മോഹം വിഫലമായി. കാബൂളിൽനിന്നും 16 മൈൽസ് തെക്കുകിഴക്കായി കിടക്കുന്ന അർഗാൻസി ബാഗ്ബാല എന്നവക്ക് കാൻഡഹാറിനോടുള്ള ബന്ധം നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അമാനുജ നിശ്ശേഷം പരാജിതനായി. ഇങ്ങിനെ അമാനുജയുടെ അന്ത്യമായ ശ്രമവും ജനസ്ഥാനത്ത് അടുത്തപ്പോൾ പരാജയത്തിൽ കലാശിച്ചു. അമാനുജ സ്വജാജ്യം വിട്ട് ഓടിപ്പോകേണ്ടിവന്നു. ബോംബയിൽ എത്തി ഇററലിക്കു തിരിച്ചു.

സ്വേദമരപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് നാദർഖാൻ സ്വതന്ത്രനായി. രണ്ടു സൈന്യം കാബൂളിനോടുത്തു. ഒന്നു താൻതന്നെ അറുട്ടിമർവഴി നയിച്ചു. മററൊന്നു സ്വസഹോദരനായ ഷാഹ്മമ്മദ് മിഴ്സകായ് വഴിയുമായിരുന്നു. ലാഗർ വാലിയാ അതിക്രമിച്ച് ഏതാനും ദൂരം നാദർഖാന്റെ സൈന്യം മുന്നോട്ടുത്തു. തന്നോടേതിക്കുവാൻ വരുന്ന ഹാബിബുള്ളയുടെ സൈന്യത്തോടു യുദ്ധംബെയ്യുവാൻ സംഗതിവരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഗുസുഡിൻ എന്ന ഗിൽസായിസ്നേതാവിനോടു മിഴ്സകായിൽ ചെന്നു എതിർക്കേണ്ടിവന്നുപോയി.

ഷാമരമ്മയും ഈ വഴിയെ കടന്ന് മുന്നോട്ട് ചെന്നു ചില സമരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടു. അതിൽ വിജയവും സിദ്ധിച്ചു. ഷാമരമ്മയ്ക്ക് സ്വസ്ഥതയോടെ വാണിലിയാസ് എതിർക്കുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ യോജിപ്പാൻ സംഗതിവന്നിരുന്നു എങ്കിൽ കാര്യം ഇതിലും ശുഭമായി അവസാനിക്കുമായിരുന്നു. ഈ നില അപകടമെന്ന് ഇയ്യാരക്കു മനസ്സിലായി. മോഹൻഡ് ആഗയിൽ ഫണിബുള്ളായുടെ സൈന്യത്തോടു യുദ്ധം ചെയ്ത് വിജയം ഫലപ്രദമാക്കുന്നത് എളുപ്പമല്ലെന്ന് ഇയ്യാരക്കു മനസ്സിലായി. ഇദ്ദേഹം കാബൂളിനോടു 30 മൈൽ അടുത്തു. ഇനി അടുക്കുന്നത് അസാധ്യവുമായി. ഫാണിബുള്ളായുടെ സൈന്യം വാസിലിയാസ് ചേന്ന് പൂർവ്വാധികം ശക്തമാക്കി. കഷിനഗരം പിടിച്ചു അതിന്റെ അധികഭാഗവും തീവച്ചു നശിപ്പിച്ചു. മിഴ്സകായിലേക്കു ഷാമരമ്മയെ അയച്ചു. അദ്ദേഹം അവിടെ സ്വസ്ഥതയോടെ കഴിഞ്ഞു. ലാഗർവാലിയിൽ കൂടി കാബൂളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടിയുള്ള നാഡർഖാന്റെ ആഭ്യന്തരം ഇങ്ങനെ വിഫലമായി. ഈ തോൽവി അത്യന്തം അപകടമുള്ളതുമായി. ഇതുനിമിത്തം കൊള്ളക്കാരനായ രാജാവിന് ആറു മാസം കൂടി സൈപരതവന്നു. നാഡർഖാന്റെ ഉദ്യമം വിഫലവും അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ അന്തഃമുദ്രകലുഷവുമായി. ശാന്തജീവിതം കഴിക്കുന്ന പല ജനങ്ങൾക്കും ഇക്കാലം അത്യന്തോപദ്രവമായിത്തീർന്നു. യുദ്ധപ്രിയന്മാരായവർ കൂടി ഈ ഭരണസ്ഥിതിയിൽ പല വിഷമങ്ങളും അനുഭവിച്ചു. ഈ ആറു മാസത്തിനിടയിൽ നാഡർഖാന്റെയായ ജയാപജയങ്ങളെ സവിസ്തരം പറയുന്നതു പക്ഷെ ഇവിടെ യോജിച്ചതല്ല. അതിനു പ്രത്യേകം ഒരു ഗ്രന്ഥമെന്നെ ആവേക്ഷിതമാണ് ഈ കാലം മുഴുവനും നാഡർഖാൻ അത്യന്തദുരിതം അനുഭവിച്ചിരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ. ലാഗർവാലിയിലെ പരാജയം നാഡർഖാനെ ഉന്മേഷരഹിതനാക്കി. ബാഹ്യസാക്ഷി വിജയപ്രലോഭിതനായി അതിക്രമകർമ്മങ്ങൾക്കും ഉദ്യമനായി. പുതിയ വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പുത്തനായി സൈന്യശേഖരവും ചെയ്തു. നാഡർഖാന്റെ ലാഷ്കാർസൈന്യം അല്ലാപ്പം നീക്കം നടച്ച് പിരിഞ്ഞു പോയിത്തുടങ്ങി. ധനസ്ഥിതി അത്യന്തം മോശമായി. നാനാഭാഗങ്ങളിലും നിരാശയല്ലാതെ കാണാനില്ലാത്തതുകൊണ്ടു മാനോദൂഷനായ നാഡർഖാൻ രോഗശയ്യാവലംബിയുമായി. ഇൻഡ്യയിൽ പലവിധവർത്തമാനവും അങ്ങുചുറ്റും കേട്ടുതുടങ്ങി. നാഡർഖാൻ വധിക്കപ്പെട്ടു എന്നോ, തടവുകാരനാക്കപ്പെട്ടു എന്നോ, രോഗത്താൽ മൃതനായി എന്നോ നാടാകെ പരക്കുന്നു.

നാഡർഖാൻ മുമ്പറഞ്ഞ ഒരു അത്യാഹിതത്തിനു ഒന്നിനും വശം ഗനല്ലായിരുന്നു. മനോദൂഷനായും ശരീരസ്വാസ്ഥ്യവും രാജ്യവും ഉൾജപസ്വ

ലനായി. ഉചിതഘട്ടത്തിൽ അമാനുജയുടെ കച്ചവടപ്രതിനിധിയായ സർദാർ അബ്ദുൾഹാക്കിംഖാൻ കറെ പണംകൊണ്ടു നാദർഖാനെ സഹായിച്ചു. ഇതു വലിയ സഹായമായി. അഫ്ഗാന്റെ ഭാവിചരിത്രത്തിൽ ഒരു ഉത്തമസ്ഥാനത്തിന് അബ്ദുൾഹാക്കിം അപകാശിയാണ്. ഇദ്ദേഹം അമാനുജയെ ഭക്തിപൂർവ്വം ആരാധിക്കുന്ന ഒരു ഭേദമാണ്. നാദർഖാൻ യുദ്ധത്തിനു രണ്ടാമതും സന്നദ്ധനായി. മിത്രങ്ങളായ വർഗ്ഗങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചും, ധനശേഖരം ചെയ്തും ലാഷ്കാർവർഗ്ഗത്തെ പനസ്സേപ്പിപ്പിച്ചും ഇസ്ലാ എന്ന പത്രത്തിൽ സംഗതികളെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചും നാദർഖാൻ നടപടിയാരംഭിച്ചു. ഈ വിധമുള്ള പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമായി വാസിയുസ് എന്നൊരു വർഗ്ഗക്കാർ സ്വാധീനമായി. ഇതു നാദർഖാന്റെ വിജയത്തിന് അത്യാപേക്ഷിതമായിരുന്നു. ഇവർ നല്ല യുദ്ധവിരന്മാരാണ്. ഇവരിൽപെട്ട പലരും നാദർഖാനെ സഹായിച്ചാണു.

സെപ്തംബർ ഒടുപകുതിയോടുകൂടി നാദർ സന്നദ്ധനായി. മൂന്നുവഴിയായി കാബൂളിനെ ആക്രമിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഡാബൻസി ഒരു സങ്കേതമാക്കിക്കൊണ്ടു വാസിയുസ്സും, ജാജിലാഷ്കാർസും ചേർന്ന സൈന്യത്തോടു കൂടി വേണ്ടതു ചെയ്യുന്നതിനു സഹോദരനായ ഷഹാലിയെ നിയോഗിച്ചു. ഈ സ്ഥലം കഷിയിൽ ഉള്ള കോഹിസ്താനിൽനിന്നും 60 മൈൽസ് അകന്നിട്ടാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇയ്യൂറുക്ക് രണ്ടുജോലി ഒന്നിച്ചു ചെയ്യാനുണ്ട്. ലോഗർവാലിയെ ഗോഹിസ്താനിൽനിന്നും ആക്രമിക്കാതെ രക്ഷിക്കണം. അതേസമയത്തു കാബൂളിനെ ആക്രമിക്കുകയും വേണം. ഈ ഉദ്യമം പൂർണ്ണവിജയമായിത്തീർന്നു. കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലത്തിനു മുമ്പ് ബാച്ചുഇസാക്ക നാദർഖാനോടൊത്ത സ്ഥലത്തുതന്നെ വെച്ച് അക്ടോബർ 13-ാംനു ഷാവാലി സാക്കുവിനെ തോല്പിച്ച് നഗരം കൈവശപ്പെടുത്തി. കാബൂളിന്റെ പതനം ജലാലബാദ് നാദർഖാനു സ്വാധീനമാക്കുവാൻ ഇടയായി. മോഹൻഡിലെ ഷിൻവാറികൾ മഹമ്മദ് അഫ്ഗാന്റെ കീഴിൽ ഷിൻവാറീനേതാവിനെ പരാജിതനാക്കി. പേഷവാറിൽ കാബൂൾറോഡിന്റെ കേന്ദ്രമായ ജലാലബാദ് സ്വാധീനപ്പെടുത്തോടുകൂടി നാദർഖാൻ ഒക്ടോബർ 15-ാംനു കാബൂളിൽ പ്രവേശിച്ചു.

ശത്രുവിന്റെ സംഖ്യാതീതസൈന്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിഷ്ഠൂരമായ നിതാന്തപരിശ്രമം, ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിനുള്ള ഏകതാനത, സൈനികസാമർത്ഥ്യത്തിൽ ഉള്ള ഔചിത്ര്യം, ആജ്ഞാവാശംവദരായ സഹോദരന്മാരുടെ ശ്രമസാഫല്യം, പേഷവാറിൽനിന്നും അമാനുജയുടെ കച്ചവടഏജൻറിന്റെ ഉചിതകാലത്തുള്ള ധനസഹായം, ഇൻഡ്യക്കാരുടെ സന്നദ്ധത, മിത്രമായിവർത്തിച്ച വർഗ്ഗങ്ങളുടെ സഹകരണം എന്നിവയെല്ലാം ഒന്നിച്ചു

വേണ്പോൾ പരിണാമം ശോഭനമായി. തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ പ്രവേശിച്ച് ഏറെത്താമസിയാതെ ജിർഗ വിളിച്ചുകൂട്ടി രാജാവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. 'രാജ്യത്തിൽ സമാധാനപരിരക്ഷണത്തിന് നിരന്തരവും നിത്യവുമായ സ്ഥിരപ്രതഞ്ഞാടും, സുശോഭനമായ സേവനത്തോടും അനുവർത്തിച്ചു' നാദർഖാനിൽതന്നെ ജനങ്ങളുടെ ഐകകണ്ഠേനയുള്ള സമ്മതം നിലവിട്ടു. ഈ അവരോധത്തെ അനുപേക്ഷണീയമെന്ന നിലയിൽ നാദർഖാൻ കിരീടം സ്വീകരിച്ചു. ഗവണ്മെൻറധികാരത്തെ സംവരണവും ചെയ്തു. തലസ്ഥാനനഗരിയുടെ നഷ്ടത്തിനുശേഷം ആക്കിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചിരുന്ന ബാച്ചുഇസാക്ക ജബാലുസുരാജിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. അയാളെ അവിടെവെച്ച് വധിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ ഇതിനു മുമ്പുതന്നെ ആക്കിൽ സാക്ക നിക്ഷേപിച്ചിരുന്ന ധനം മുഴുവനും നാദർഖാൻ കൈവശപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങനെ മൂന്നാംരംഗം നാദർഖാന്റെ സിംഹാസനാരോഹണവും, സാക്കുവിന്റെ വധവും കഴിഞ്ഞു് അഫ്ഗാൻ അന്തഃമരിട്രം ശാന്തമായതോടുകൂടി അവസാനിച്ചു. നിർഭാഗ്യവതിയായ സാമ്രാജ്യലക്ഷ്മി അവശ്യകരണീയമായ സമാധാനത്തോടെ കഴിയുമെന്നും നാദർഖാൻ ആഗതനാകുന്നതിനു പ്രേരിതനായത് ഏതു സന്ദേശം നിവ്വിപ്പാണെന്നു അതു സാധിക്കുമെന്നും നമുക്ക് ആശിക്കാം.

സർവ്വജനഹൃദയാന്വമായി ഉണ്ടാകാവുന്നതെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു പൂർവ്വപക്ഷത്തെ അല്ലമൊന്ന് വിചിന്തനം ചെയ്യാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. രാജശക്തിയെ സ്വീകരിച്ച വിഷയത്തിൽ നാദർഖാന്റെ പ്രവൃത്തി എത്രത്തോളം ന്യായീകരിക്കാം. ബാച്ചാവേ പാലയനം ചെയ്തിട്ടുതിരുശേഷം കാബൂളിലുള്ള എല്ലാ വർഗ്ഗങ്ങളുടേയും പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന ജിർഗ വിളിച്ചുകൂട്ടി അമാനുജായുടെ പരമ്പരാവകാശസ്ഥാനമായ സിംഹാസനപ്രതിഷ്ഠക്ക് അവരോടു യുക്തിവാദം ചെയ്യുമെന്നത്രെ ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. ഒരു രാജാവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് ഒരു നൂറുപക്ഷ ജിർഗ വിളിച്ചുകൂട്ടിയത് അല്പം ദൂതഗതിയായി എന്ന് ലോകം സംശയിക്കുന്നു. അമാനുജയെ അനുകൂലിക്കുന്ന വർഗ്ഗങ്ങൾ അവരുടെ വസ്തുതിയിൽ നിന്നു തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ-നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതിനു അടുത്തദിവസം-സമിതി വിളിച്ചുകൂട്ടിയത് താൻ അമാനുജയെ വേണ്ടിയാണ് യുദ്ധംചെയ്യുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നത് ഇവ വെറും വഞ്ചനയെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. പേഷുവാറിലെ കളുവടഏജൻറ് ധനസഹായം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ നാദർഖാൻ അമാനുജയുടെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം ഈ ശ്രമം ചെയ്യുകയാണെന്ന് വാദാവാദം ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. അക്ടോബർ 17-ാംനാൾ ഒരു പത്രപ്രതിനിധി ഏജൻറിനെ സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി:—

“അമാനുജായുടെ അവകാശസ്ഥാപനം ചെയ്യുമെന്നു നാദർവാൻ പറഞ്ഞിരുന്നത് പെറ്റം തന്ത്രംകൊണ്ടു ആവരണം ചെയ്തമാത്രമായിരുന്നു. ജർഗ വെറുമൊരു ഫാഴ്സായിരുന്നു. ആരംഭം മുതൽക്കുതന്നെ രാജസ്ഥാനത്തിനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി മാത്രമാണ് നാദർവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ പ്രവൃത്തി അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ പൂർവാധികം കഴിപ്പുമാണുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇതുവരെ നാദർ ചെയ്തിട്ടുള്ള സകല നന്മയും ഇതിനാൽ ധൂസരമാക്കിയിരിക്കുന്നു.”

സർദാർ അബ്ദുറഹ്മാക്കിംഖാന്റെ ന്യായമായ ഈ കോപത്തിൽ ആരും അതിശയിക്കേണ്ടതില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന് നാദർഖാനോടു ഇങ്ങനെ തോന്നുവാൻ പല ന്യായങ്ങളുമുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിൽ പലയിടത്തുവെച്ചു ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അപരാധിയല്ലാതെ ആയി തിന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ധനസഹായത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷ്യം അമാനുജായുടെ പുനഃസ്ഥാപനമെന്ന് കച്ചവടക്കുരുന്ന് തുറന്നുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വാദത്തലംപനത്തിനും സ്വാധീകാരപ്രതീക്ഷക്കും നാദർഖാൻ സമാധാനം പറകതന്നെ വേണം. സ്വേച്ഛയെ വിരോധമായി പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിന് വശപ്പെട്ടത് അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ അന്തഃമുദ്രം ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനെന്ന വാദം അസാധുവാണ്. ജർഗ ഒരു ന്യൂനപക്ഷമെന്നത് ഇരിക്കട്ടെ. അതിൽപോലും അമാനുജായുടെ അവകാശത്തേയും അന്തരയേയും ബലമായി താങ്ങുകയോ വാദിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. സർവ്വജനതത്തോടെ എന്ന ശബ്ദം അർത്ഥശൂന്യമാണ്. വസ്തുതകളിൽ ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ എണ്ണമെ അന്ന് പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അന്തഃമുദ്രത്താൽ ആകലിഭവിച്ചിരുന്ന അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ അമാനുജയോളം ആദരണീയനും അന്തഃസ്ഥിരവിനാശകനുമായി നാദർഖാൻ വാഴുമാ എന്നുള്ളത് ഇന്നും സംശയാസ്പദമായിരിക്കുന്നതെ ഉള്ളൂ. സഭാ സമാധാനപരവും ബലിഷ്ഠവുമായ ഒരു ഭരണത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന നൂതനരക്ഷിണമായ അഫ്ഗാനിസ്ഥാനാണോ നാദർഖാനെ അനുകൂലിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ഒരുവൻ സംശയം തോന്നിയേക്കാറുണ്ടുണ്ട്. അവകാശംകൊണ്ടു തന്റേതല്ലാത്ത കിരീടം കൈവശപ്പെടുത്തി നാദർഖാൻ ബലിഷ്ഠഭരണത്തേയും സമാധാനത്തേയും സ്ഥാപിച്ചു. നാദർഖാൻ കിരീടത്തെ അമാനുജക്കുകൊടുക്കുകയും അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിക്കുകയുംചെയ്തു എങ്കിൽ തന്നിട്ടുണ്ടാകുമായിരുന്ന സകലഅപവാദങ്ങളേയും ശിഥിലീകരിക്കുമായിരുന്നു. രാജ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു സമിതിയിൽ അമാനുജയെ സിംഹാസനവും ആന്തരഭരണപരിപാടിയും ഏല്പിച്ചിട്ടു അയാളുടെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ കാലത്തിനോ ദേശത്തിനോ യോജിച്ചതല്ലെന്ന് ഉപദേശിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അ

ങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്ന എങ്കിൽ അമാനുജയുടെ കക്ഷികളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താമായിരുന്നു. അമാനുജയുടെ പരിഷ്കാരത്തോടു് അല്പം വെറുപ്പുണ്ടെങ്കിലും പുരുഷപരമായി അശേഷവും വിഭേദിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പല യാഥാസ്ഥിതികരേയും ആശ്വസിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. നാദർഖാന്റെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയുടെ പരമാർത്ഥം ലോകരെ അറിയിച്ചു് അവരിൽ തങ്ങിനില്ക്കുന്ന സുശയത്തേയും തുടച്ചുകളയാമായിരുന്നു.

അശേഷവും സംശയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഈ സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ച്, നാദർഖാൻ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്ത അപസരത്തിൽ ഇററലിയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചിരുന്ന ആ മാന്യഭേദത്തിന്റെ അഭിപ്രായമെന്തെന്ന് നോക്കുക. ഇതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വം തെളിയിക്കുന്നുമുണ്ട്. “എന്റെ ഉത്തമാംഗത്തിൽ ഒരു കിരീടമൊ, ഒരു തൊപ്പി മാത്രമൊ ഞാൻ ധരിക്കുന്നത് എന്നു ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഒരു സിംഹാസനത്തിലൊ പലകക്ഷണത്തിലൊ ഞാൻ ഇരിക്കുന്നത് എന്നും അത്ര ഗണിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ സർവ്വത്വനാ ആശിക്കുന്നത് എന്റെ മാതൃഭൂമിയുടെ സേവനം മാത്രമാണ്.” ആ രാജ്യസേവനാവസരവും നാദർഖാന്റെ അവധാനപൂർവ്വമുള്ള നോട്ടം കൊണ്ടു് നിയന്ത്രിതപരിപാടിയനുസരിച്ചു് പരിഷ്കാരം വരുത്തി ഭരിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശവും ആ ഉദ്യോഗരാജാഭിമാനിയായ രാജാവിനു് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി.

അന്തഃമുദ്രസംയമനത്തിനു് നാദർഖാൻ ചെയ്ത പ്രയത്നങ്ങളെല്ലാം അതിന്റെ ഉജ്വലനത്തിനു് സംഗതിയാക്കിയിട്ടില്ലയോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ സൈപരത്വവും വെറും വഞ്ചനയാണ്. അമാനുജയുടെ കക്ഷികളിൽ എരിയുന്ന വിരോധം ക്ഷാരകെണ്ടു് മുടിയിരിക്കുന്ന തീക്കനലെന്നപോലെ അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. ഉചിതകാരം വരുമ്പോൾ പൂർവ്വാധികം തീക്ഷ്ണതയോടെ അതു് ജ്വലിച്ചു കത്തുന്നതായിരിക്കും. അതു് ഭാവിയിൽ അനുഭവപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. അമാനുജയും നാദർഖാനും ഹസ്തേനഹസ്തതലം അവലംബിച്ചു് അഫ് ഗാനിസ്ഥാന്റെ ശ്രേഷ്ഠനും സമാധാനപരതക്കും വേണ്ടി ചെണ്ണാൻ സാധിക്കാത്ത വല്ലതുമുണ്ടായിരുന്നോ? നാദർഖാൻ അതിനുള്ള അവസരം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു് അദ്ദേഹം വിഗണിച്ചുപോയി. ഇന്നത്തെ അധികാരമത്തിൽനിന്നും മോചിച്ചു് നാദർഖാൻ ഉയരമെങ്കിൽ അതിനുള്ള കലം അതിക്രമിച്ചിട്ടില്ല. ജർഗയുടെ വാസ്തവരൂപത്തിൽ ഒന്നു വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതും അമാനുജയ്ക്കു് സിംഹാസനം കൊടുക്കുന്നതും അസാദ്ധ്യമല്ല. കടിലഹൃദയരായ മുജ്ജാമാരുടെ ക്രയവിക്രയസാധനങ്ങളെന്നപോലെ കളിച്ചുപോയ അഫ് ഗാനരുടെ അപരാധങ്ങൾ ഈ അവസരത്തിൽ പരിഹരിക്കപ്പെടാം. നാദർഖാന്റെ ബലം, വിവേചനം, ജനസമ്മതം എന്നിവയും

അമാനുഷ്യരുടെ രാജാവിനാ, ആത്മവികസനേക്കു എന്നിവയും ഒന്നിച്ച് ലേൺ അമാനുഷ്യർ ആശയങ്ങളും, അദ്ദേഹം അവകാശിയായിട്ടുള്ള തുറന്ന നിരീക്ഷണപ്രാപ്തി സാധിച്ചാൽ ഇന്നത്തെ സാധ്യതകളിൽ കിടന്നു തിരിയുന്ന ഒരു മഹാകാര്യം സുഖസാധ്യമായി പരിണമിച്ചതായി ഗണിക്കാവുന്നതാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസം.

(സി. ജി. അനന്തൻപിള്ള ബി. എ.)

ഇന്ന് ലോകത്തിൽ എവിടെ നോക്കിയാലും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ പ്രധാനമായി ആകർഷിക്കുന്ന സംഗതികളിൽ ഒന്ന് സ്ത്രീസമുദായത്തിൽ കാണുന്ന അതുഭൂതപൂർവ്വം അതുഭൂതാചമ്യമായ പ്രബുദ്ധതയാകുന്നു. പൊതുക്കാര്യങ്ങളിൽ അവർ മുന്നോട്ടിറങ്ങി അമരമമമികൾ പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷപാതകരമായ തുടർച്ചയായ അവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നും പൊതുക്കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു് അവരുടെ കർത്തവ്യമാണെന്നും അവർ ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു. ഈ പ്രബുദ്ധത ഇന്ന് ഇന്ത്യയിലെ സ്ത്രീസമുദായത്തിലും സുപ്രകൃതമായി കാണുന്നുണ്ട്. സുദീർഘകാലത്തെ സുഷുപ്തിയിൽനിന്നു മുണന്ന് പക്ഷപാതയെ വിട്ടുപോകുവാൻ അവർ പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തകളായി കാണുന്നു. “മാതൃഭൂമിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി സിംഹങ്ങളെപ്പോലെ ധീരധീരം പൊരുതുന്ന ഭാരതീയസ്ത്രീകളെ ഞാൻ ഹാർദ്ദമായി അഭിനന്ദിക്കുന്നു” എന്നാണ് രാഷ്ട്രീയരംഗത്തിലിറങ്ങി പടവെട്ടുന്ന മഹിളാമണികളെപ്പറ്റി ഒരു മഹാൻ പറയുന്നത്. ഭാരതീയ സ്ത്രീസമുദായത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ഈ ഉണർപ്പ് ഇന്ന് ലോകരുടെ ശ്രദ്ധയെ മുഴുവനും സവിശേഷം ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ അവരുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാനഘട്ടത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനുള്ള ഒരു കാരണം അവർക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമാണെന്നുള്ള സംഗതി നാം വിസ്മയിച്ചുകൂട. എന്നാൽ അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം അവരുടെ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായ ഒന്നല്ല എന്നുള്ളതും സ്മർത്വ്യമാത്രം. സ്ത്രീകൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു കൂടുതൽ സൗകര്യമുണ്ടാക്കി കൊടുക്കണമെന്നുള്ള മുറവിളിക്ക് നാറുകുന്നാൾ ശക്തി കൂടിവരുന്നു. തൽഫലമായി പല സ്ഥാപനങ്ങളും അവർക്കുവേണ്ടി ഏർപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ന്നു. മദിരാശിയിൽത്തന്നെ രണ്ടു കലാശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം സ്രീപദ്മമായചരിത്രത്തിലുണ്ടാകവാൻപോകുന്ന സുവർണ്ണകാലത്തിന്റെ അടങ്ങോടെത്തന്നെ സുവിപ്രീകുന്നതും. അന്ന് അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിന്നു പ്രാപ്തകളാക്കേണ്ട പരിശീലനം നൽകുക എന്ന പ്രധാനക്ഷോഭിയാണ് ഇന്നു നമ്മെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. വെറും മാതൃകപരിശീലനം പോരെന്നും, സ്വയംപ്രകടനത്തിനും സ്വഭാവരൂപവൽക്കരണത്തിനും സമുദായസേവനത്തിനും ഗുഹഭരണപരിശീലനത്തിനും കൂടി വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ സൗകര്യം നൽകേണ്ടതാണെന്നും ഉള്ള പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന് പ്രാബല്യം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശ സാധ്യത്തിനായി ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ ചില ആദർശങ്ങളോടുകൂടി 1924-ൽ പല്ലവരാം എന്ന സ്ഥലത്തു് ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാഠശാലയാണ് 'വിദ്യാഭ്യാസം' എന്ന പേരിൽ നാം അറിയുന്നത്. ഈ വിദ്യാലയം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലം ഒരാൾ തീർവാങ്ങിയതുകൊണ്ടും അതു് അയാളുടെ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനുപയോഗിക്കേണ്ടി വന്നതുകൊണ്ടും രണ്ടു സംവത്സരത്തിനുശേഷം പ്രവർത്തകന്മാർ അതിനെ മദിരാശിനഗരത്തിലേക്കു് മാറ്റുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു് ഈ വിദ്യാലയം ഇന്നു മദിരാശിയിലാണ് പ്രശസ്തിയിൽ നടത്തിവരുന്നത്. അവിടത്തെ അദ്ധ്യയനരീതി ഏതു തരത്തിലുള്ളതാണെന്നറിയുന്നത് കൗതുകകരമായിരിക്കുമല്ലോ.

സ്രീകളുടെ അഭ്യർത്ഥനയിനുവേണ്ടി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെ അഭ്യസനരീതി സാധാരണ ബാലികാപാഠശാലകളിലേക്കു് വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നാണ് ചില പ്രത്യേക ആദർശങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് അവിടെ അഭ്യസനം നൽകുന്നത്. വിദ്യാലയം കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയാണെന്നും കുട്ടികൾ വിദ്യാലയത്തിനു വേണ്ടിയല്ലെന്നുള്ള പ്രധാനതത്വത്തെയാണ് പ്രവർത്തകന്മാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സാധാരണവിദ്യാലയങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഒരു നൂനത അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു് കുട്ടികളിൽ വ്യക്തിപരമായ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുവാൻ സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. ക്ലാസ്സുകൾ വലുതായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഓരോ കുട്ടിയേയുംപറ്റി പ്രത്യേകം പഠിക്കുന്നതിനോ, നൂനതകൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനോ, വ്യക്തിതത്വത്തെ വളർത്തുന്നതിനോ, ഉൽകൃഷ്ടാശയങ്ങളെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനോ, ആവശ്യമുള്ള ഉപദേശം നൽകുന്നതിനോ അവർക്കു് സൗകര്യം തീരെ ലഭിക്കാത്തതരത്തിലാണ് ഇന്നത്തെ വിദ്യാലയങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനരീതി. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെ ഒരു വിശേഷത അദ്ധ്യാപകന്മാർ അദ്ധ്യയനാക്കളിൽ വ്യക്തിപരമായി ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. ചെറിയ ക്ലാസ്സുകളാണ് അവിടെയുള്ളതു്. തന്മൂലം ഓരോ ബാലികക്കും സ്വയംപ്രകടനത്തിന് ധാരാളം നേരവും ലഭിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ വിഭിന്നമായ നേരിച്ചു്

അദ്ധ്യക്ഷനും നാമകവാൻ അദ്ധ്യക്ഷനാകുമാർ സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് എത്രയും വിഷയമേറിയ ഒരു ജോലിയാണെന്നുള്ളത് നാം വിസ്മയിക്കുകയുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കൈതുകമില്ലാതെ ശമ്പളത്തിന് വേണ്ടി മാത്രം വേലചെയ്യുന്ന തൃശ്ശൂർക്കുമാർക്കു് ഇതു് ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല.

സ്രീകരക്കല്ലാവർക്കും ഉദ്യോഗം ലഭിക്കുമെന്നോ ഉദ്യോഗത്തിന് പോകുവാൻ സാധിക്കുമെന്നോ തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ അവർ ഉത്തമകളായ ഗൃഹണികളും ഉപയോഗവതികളായ സമുദായാംഗങ്ങളും ആയിരിക്കേണ്ടതും ആയിരിക്കുവാൻ അവർക്കു് സാധിക്കുന്നതുമാണ്. അതിനുവേണ്ട പരിശീലനം നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസമാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ലഭിച്ചുവരുന്നത്. ഇന്നു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി പോകുന്ന ബാലികമാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഗൃഹജോലി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടവരാകയാൽ, അനന്തരകാലത്തു് നിഷ്പ്രയോജനകരമായ ഒരുതരം അറിവു് പാഠശാലകളിൽനിന്നും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതു് ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായിട്ടുള്ളതല്ലല്ലോ. സ്രീകരക്കു് പ്രയോജനത്തെ നൽകുന്നതും, ഗുണഭൂതിയുമായ ജീവിതനിർവ്വഹണത്തിനുപയുക്തമായിട്ടുള്ളതും, ഗൃഹങ്ങളെ ആനന്ദകരങ്ങളാക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്നതും ആയ വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ നമ്മുടെ ഈ പാഠശാല പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. മറ്റു പല വിഷയങ്ങൾക്കുപുറമെ അരോഗ്യശാസ്ത്രം, ഉദ്യോഗനിർമ്മാണം, സംഗീതം, പാലകവൃത്തി, തുണൽ, ഗൃഹത്തെ സന്തോഷകരമാക്കുന്ന കലകൾ മുതലായവ പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രവർത്തകന്മാർ ബദ്ധശ്രദ്ധരാണ്. ബാലികമാർ സ്വയമായി വായിക്കുന്നതിനും, ചിന്തിക്കുന്നതിനും, നിരീക്ഷിക്കുന്നതിനും അവർക്കു പരിശീലിപ്പിച്ചുവരുന്നു.

സാധാരണയായി പാഠശാലകളിൽ അദ്ധ്യക്ഷകാലേയ്യന്മാർക്കു് തമ്മിൽ രജിസ്ട്രേഷൻ, സ്റ്റേഫ്മെന്റ്, കണ്ടുവരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇവർ അടുത്തു് പെരുമാറുന്നതിനും സൗഹൃദമുണ്ടാകുന്നതിനുംവേണ്ടി അദ്ധ്യക്ഷകന്മാർ വിദ്യാലയത്തിൽതന്നെ താമസിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ ഒന്നിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും, വിനോദങ്ങളിലേപ്പെട്ടുകയും, സന്ദർശനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു വലിയ ഗൃഹത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ നിലയിലാണ് അവർ അവിടെ വസിക്കുന്നത്. ഒഴിവുദിവസങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ വീട്ടിൽപോകുവാനാഗ്രഹിക്കാതെ അവരുടെ സഹോദരികളും തൃശ്ശൂർക്കുമാരിലായി പാഠശാലയിൽതന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ജീവിതംകൊണ്ടു ബാലികമാർക്കു് വിചാര്യമായ പല ഗുണങ്ങളും സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ശുദ്ധിയായിരിക്കുക, മയ്യാദയാനി പെരുമാറുക, പരസ്പരം സഹകരിക്കുക, അതിഥികളോടു വേണ്ടവിധത്തിൽ വർത്തിക്കുക എന്നിവയെല്ലാം അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കായികാഭ്യാസത്തിന് ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. സാധാരണപാഠശാലകളിൽ ഈ വിഷയം അത്ര ഗണ്യമായി കരുതാറില്ല. അതുകൊണ്ട് പഠിത്തം പൂർത്തിയാക്കിവരുന്നവർ പ്രായേണ അന്നാരോഗ്യവതികളായിട്ടാണു കണ്ടുവരുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ബാലികമാരെക്കൊണ്ട് വ്യായാമം ചെയ്യിക്കുന്നുണ്ട്. അവർക്കായി പലതരത്തിലുള്ള കായികവിനോദങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരും ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്നുണ്ട്. കായികവിനോദങ്ങളെ അവർ ശരിയായി പരിശോധിക്കും. സ്വഭാവരൂപവൽക്കരണത്തിലും അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശുദ്ധ വേണ്ടപോലെ പതിയുന്നുണ്ട്. സ്വഭാവം അദ്ധ്യയനംകൊണ്ടല്ല രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും ഓരോന്നിലും പ്രവർത്തിച്ചു പരിചയിച്ചാണുണ്ടാകുന്നതെന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ നിയമപരിപാലനത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുതന്നെ ചിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അവരുടെ പ്രതിനിധികളടങ്ങിയ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിസമാജമുണ്ട്. സ്കൂൾജീവിതത്തിലെ മിക്ക കാര്യങ്ങളും അവരാണ് നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. പുതുതായി ബാലികമാർ വന്നുവേണാൽ അവരെ അതിനുമുമ്പേതന്നെ അവിടെ പഠിച്ചുവരുന്ന ജ്യേഷ്ഠബാലികമാരെ ഏൽപ്പിക്കുന്നു. അവരെ നോക്കേണ്ട ഭാരം അവർ താല്പര്യത്തോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടി ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ഭക്ഷണം, വസ്ത്രധാരണം, സ്വഭാവരൂപവൽക്കരണം, ശുചീകരണം എന്നീ വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം പ്രത്യേകിച്ച് അവരുടെ മേൽനോട്ടമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ നന്നാക്കാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തിയുണ്ടാകുന്നതുവരെ അവർ പ്രായമായവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിലിരിക്കുന്നതാണ്. മുരുകപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ വിദ്യാലയജീവിതസംബന്ധമായ മിക്ക കാര്യങ്ങളിലും ബാലികമാരുടെ സഹായത്തെ വിദ്യാലയധികൃതന്മാർ അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ അദ്ധ്യേതാക്കളുമായി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അവരുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അവർക്ക് പ്രത്യേകം താല്പര്യവും സന്തോഷവും ജനിക്കയും, അവരെ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്ന ജോലികൾ സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി നിറവേറുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു തുരുക്കുപവിദ്യാലയമാണെന്നുള്ള സംഗതിയും ഇവിടെ പ്രസ്ഥാവയോഗ്യമത്രെ. പണ്ടത്തെ തുരുക്കുപവിദ്യാലയത്തിന്റെ ആദർശങ്ങളനുസരിച്ചാണ് പ്രവർത്തകന്മാർ വിദ്യാലയം നടത്തിവരുന്നത്. ഇപ്പോൾ 120 ബാലികമാരോളം അവിടെ താമസിക്കുന്നുണ്ട്. അവരിൽ 40 പേർ ഹിന്ദുബാലികകളും 12 പേർ ക്രിസ്ത്യൻബാലികമാരുമാണ്. ഇങ്ങനെ വിവിധവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ബാലികമാരെ ഒന്നിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതും താമസിപ്പിക്കുന്നതും പ്രാധാന്യമേറിയ ഒരു സംഗതിയാണല്ലോ. ഈ സ

ബ്രഹ്മാൻഡം പലതരത്തിലും അഭിനന്ദനത്തിന് പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് മഹത്തായ ഒരു ഭാവിയെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മഹാമനസ്സന്മാരായ മഹാത്മാക്കളുടെ സംഭാവനകൾ കൊണ്ടാണ് ഈ വിദ്യാലയം നടന്നുവരുന്നത്. ഭാരതീയസ്രീസമുദായത്തിന്റെ ഉദ്ധാരണത്തിലും അഭിവൃദ്ധിയിലും താല്പര്യമുള്ള സ്രീപുരുഷന്മാരുടെ വിദ്യയേറിയ സഹായസഹകരണങ്ങൾ വേണ്ടപോലെ ലഭിക്കുമെന്നാണ് പ്രവർത്തകന്മാരുടെ പ്രതീക്ഷ. ഈ വിദ്യാലയം സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള പല മഹാത്മാക്കൾ അതിനെ പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസമേധാവികൾക്കുതന്നെ ഈ വിദ്യാലയത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ തൃപ്തിയും സന്തോഷവും ജനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഇൻസ്പെക്ടറസിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു. “ഒരു പുതിയതരം വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമിട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഒരു വിശേഷത വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വരുന്ന വിവിധജാതിമതസ്തരായ കുട്ടികൾക്കുള്ള തുല്യസമ്പ്രദായമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു അന്തരീക്ഷത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു യോജിച്ച ഒരു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അസ്തിഭാരമുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് മദിരാശിയിലെ കൗതുകകരമായ ഒരു പാഠശാലയാണ്. കുട്ടികളുടെ സന്നദ്ധതയും സുഖവും സന്തോഷവും അവിടത്തെ ജോലിയുടെ ഫലമാണ്. അവിടെ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി ഏതയും ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതും ശുഭമായ ഭാവിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു.”

ഇതുപോലെ ബാലികമാരുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടിയുള്ള ‘സരസ്വതീമന്ദിരങ്ങൾ’ കേരളീയരുടെ ശ്രദ്ധയേയും പ്രോത്സാഹനത്തേയും അർജ്ജിക്കുന്നവയെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

വിഹായസവിഹാരം.

(എം. രാജരാജവർമ്മന്മാരൻ എം. എ., ബി. എൽ.)

ഏഴാം അദ്ധ്യായം

വലിയ ആളുകൾ പലപ്പോഴും വേഷമാറി നഞ്ചരിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അത് അവർക്കു വിനോദമാണ്; ഉല്ലാസമാണ്; സ്വതന്ത്രരായി നടക്കാനാവസരമാണ്. മഹത്തായ അന്തരീക്ഷത്തന്റെ വേഷപ്പകർച്ച കാണാനാണ് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ യാത്ര. അന്തരീക്ഷം സമീരണവേഷം

(Wind) കെട്ടി കൂത്താടുമ്പോൾ കാണിക്കുന്ന ചലനം വിശ്വസ്യം. കാറ്റിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം മറേതിന്നുണ്ട്. എന്തും കാണിക്കാം; എവിടേയും കയറിച്ചെല്ലാം; ആരേയും കൂട്ടാക്കേണ്ട. യഥേഷ്ടം ചേഷ്ടിക്കുന്നവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടറിയാൻ അത്ര എളുപ്പമല്ല. പക്ഷെ, വലിയവരുടെ തോന്നാസത്തിന് ഒരതിരണ്ടെന്നുള്ളതു ഭാഗ്യംതന്നെ. ആ ഗുണം കാറ്റിനുണ്ട്. എന്നതെന്നെയല്ല, ഏതു താത്നോനിയേയും പിടിച്ചുനിർത്താൻ ശക്തി ഒന്നുവേറെതന്നെയാണ് പ്രകൃതിമാതാവിന്. ആ ദേവിയുടെ അങ്കുശത്തിൽ പിടികിട്ടാത്ത ഒരു ദുസ്സുപന്ത്രെന്നുമില്ല. കീഴടങ്ങിയില്ലെങ്കിലുള്ള ശിക്ഷ കേമമാണുതാനും. അതിരുകവിഞ്ഞ പ്രവൃത്തിക്ക് പ്രകൃതി അല്പമെ തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും. പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ അല്പം മനസ്സിലാക്കുന്ന മനസ്സിലാക്കണം. എന്നാൽ മാത്രമെ സമീപനന്റെ വിശ്വസ്യകളെ നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയൂ.

ഒന്നാമതായി ധരിക്കേണ്ടതു്, ഭൂമധ്യരേഖാപ്രദേശത്തിന്നും ശ്രവദേശത്തിന്നും തമ്മിൽ ഉഷ്ണമാനത്തിന് സ്ഥിരമായ ഭേദമുണ്ടെന്നാകുന്നു. ഇതു് മുന്നല്ലായങ്ങളിൽനിന്നു സ്പഷ്ടം. രണ്ടാമതു് ഓർമ്മിക്കേണ്ടതു്, ഭൂമി ഗോളമാണെന്നും അതു് അക്ഷരേഖ (Axis)യിൽ കറങ്ങുന്നുണ്ടെന്നുമാണ്. ഇതു് പള്ളിപ്പിള്ളെക്കല്ലാമറിയാം. മൂന്നാമതു് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു്, മൂടു കുറവുള്ള സ്ഥലത്തുനിന്നും കൂടുതലുള്ള സ്ഥലത്തേക്കു് അന്തരീക്ഷം ചലിക്കുമെന്നാണ്. ഇതു നിത്യാനുഭവം കൊണ്ടറിയാമല്ലോവർഷം. ഈ മൂന്നു സംഗതികളിൽ ചിലതിനെ മാത്രം പ്രമാണമാക്കി പണ്ടു പല തെറ്റായ അനുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ഭൂമധ്യരേഖാപ്രദേശങ്ങളിൽ മൂടും ശ്രവദേശങ്ങളിൽ തണുപ്പു മധികമാകുകൊണ്ടു്, ശ്രവങ്ങളിൽനിന്നു മധ്യരേഖാപ്രദേശത്തേക്കുവീശുന്ന കാറ്റാണ് 'വണിഗപാതങ്ങൾ'*(Trade winds) എന്ന് ഒരു കാലത്തു ഗണിച്ചുവന്നതു്. അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ അതു് തെക്കുവടക്കുഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നല്ലാതെ, കിഴക്കുപുറത്തുനിന്നു് അടിക്കാഞ്ഞു കാരണം എന്ന് ശങ്ക ജനിച്ചു. അതിന്നു സമാധാനം, ഭൂമി കിഴക്കോട്ടു കറങ്ങുന്നതിനാൽ കുറഞ്ഞ വേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന വായു പിന്നോക്കു തള്ളിപ്പോകുന്നു എന്നും, തന്നിമിത്തം മദ്ധ്യരേഖയുടെ വടക്കുവശത്തു് വണിഗപാതം വടക്കുകിഴക്കായും, തെക്കുപുറത്തു് തെക്കുവടക്കായിട്ടും വീശുന്നു എന്നും, പറഞ്ഞുവന്നു. ഈ വാദം ശരിയായിരുന്നെങ്കിൽ, വണിഗപാതങ്ങൾ ശ്രവദേശത്തുനിന്നു മധ്യരേഖവരെ അടിക്കണം; അതും പോര, വായു സമ്മർദ്ദം ഏറാറും കൂടുതൽ ശ്രവദേശങ്ങളിലായിരിക്കണം. ഇതുണ്ടും വാസ്തവവിരുദ്ധങ്ങളാണ്. വണിഗപാതങ്ങൾ ഭൂമധ്യരേഖയുടെ തെക്കും വ

* പണ്ടു് കപ്പലോട്ടങ്ങൾക്കു സഹായമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ പേർ സിദ്ധിച്ചു

ടക്കം 30° ഡിഗ്രിവരെല്ലാതെയില്ല; വായുസമ്മർദ്ദം മധ്യരേഖാപ്രദേശത്തേക്കാൾ കുറവാണ് ഗ്രുവദേശങ്ങളിൽ; സമ്മർദ്ദം (Pressure) ഏറ്റവും കൂടുതലുള്ളത് മധ്യരേഖയുടെ 30° മേൽ 40° ഡിഗ്രി വരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലാണ്. അനന്തരം ഇങ്ങനെ തെറിപ്പോകാനുള്ള കാരണം, ഭൂമി പരന്നതല്ല കോഴിമുട്ടപ്പോലെ അണ്ഡാകൃതിയായുള്ളതാണെന്ന സംശയം ഗ്രഹണിക്കാഞ്ഞിട്ടാണ്. അണ്ഡാകൃതിയുള്ള ഒരു സാധനം കുറഞ്ഞ വോൾട്ട് ചുറ്റുമുള്ള വായുവിന് ഒരു കനിവ് (Deflection) പറ്റുമെന്നുള്ള ഭാഗം ഈ വിഭാഗം ചർച്ചയിലുണ്ട്.

1856-ൽ അമേരിക്കൻ പ്രൊഫ്സറായിരുന്ന ഫെർൽ (Ferrel) എന്ന ധ്യാനാർത്ഥം മുൻപറഞ്ഞ തെറ്റായ അനുമാനത്തെ വ്യഖ്യാനിച്ചത്. സമീപനസാമാന്യ സഞ്ചാരണവ്യവസ്ഥകളെ (Laws of atmospheric general circulation) വിശദീകരിച്ച്, കൊടുങ്കാറ്റുകളുടേയും മഹാവാതുകളുടേയും മറ്റും സ്വഭാവങ്ങളെ വിവരിച്ചത്. ഈ വ്യവസ്ഥകളെ മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രകൃതിശാസ്ത്രന്യായങ്ങളെപ്പറ്റി അല്പം പറയാതെ തരമില്ല.

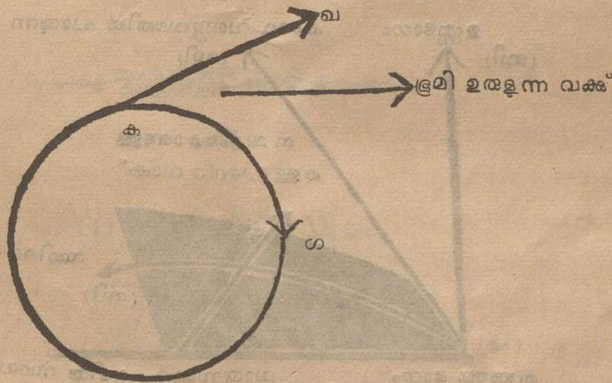
ആദ്യമായി നമുക്ക് ഒരു പ്രയോഗം (Experiment) ചെയ്യുന്നോക്കാം. ഒരു ചെറിയ വട്ടമേശപ്പറത്ത് നല്ല വെള്ളത്താൽ പറ്റിച്ചുവെയ്ക്കുക; എന്നിട്ട് ഒരു ഉരുണ്ട ഗോളി (Marble) മഷിയിൽ മുക്കി മദ്ധ്യത്തിൽ വെയ്ക്കുക; പിന്നെ ഗോളി വക്കത്തേക്ക് ഉരുളത്തക്കവണ്ണം മെല്ലെ മേശയൊന്നിളക്കുകയും മേശ കറക്കിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്യണം. പമ്പരം ചുറ്റിക്കുന്നപ്പോലെ വേണം കറക്കാൻ. അപ്പോൾ വൃത്താകാരമായി ഗോളി ഉരുണ്ട പാട് കടലാസിൽ കാണാം. മേശയുടെ ഏതേതു ഭാഗത്തു ചുറ്ററിയതിന്റെ വേഗം കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നോ അവിടെ ഗോളിയുടെ ഉരുളി വളവേറിയിരിക്കും; മറുഭാഗങ്ങളിൽ കുറവായി പാട് ഇളംരേഖയിലായിരിക്കും. കറങ്ങുന്നതിന്റെ വേഗമനുസരിച്ചിരിക്കും വളവിന്റെ കൂടുതൽ. വളവ് വലതുവശമായിരിക്കുമെന്നും കാണാം.

ഈ പ്രയോഗത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാനുള്ള പ്രമേയങ്ങളെന്താണ്? മുൻപുപരാർത്ഥങ്ങൾക്കെല്ലാം (Matter) അവിചലത അല്ലെങ്കിൽ ജഡത്വം (Wertia) എന്ന് പ്രകൃതിസിദ്ധമായ ഗുണമുണ്ട്. അതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്നാൽ, മറ്റൊരു ശക്തിയുടെ തള്ളൽകൊണ്ടല്ലാതെ മുൻപുപരാർത്ഥം അനങ്ങുകയില്ല എന്നാകുന്നു. ജീവശക്തികൊണ്ട് ദേഹം ചലിക്കുന്നു; യന്ത്രശക്തികൊണ്ട് അയസ്സാകർഷിതമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ശക്തിയന്തരം കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു പദാർത്ഥവും ഇളകുന്നില്ല. ഏതു മുൻപുപരാർത്ഥവും തൊട്ടാൽ തടയുമെന്ന് നമുക്കനുഭവമുള്ളതല്ലെ? അതെന്തുകൊണ്ടാണ്? ജഡത്വത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടാകുന്നു. ജഡത്വം മു

ത്വപദാർത്ഥങ്ങളുടെ സ്വഭാവഗുണമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, ശക്ത്യന്തരഘാതത്തിൽ ചലിക്കുമെന്നുള്ളതും അവയുടെ പ്രകൃതിസിദ്ധമായ ഗുണമാകുന്നു. അതായത്, ചലനപ്രവണത (Potential energy) എപ്പോഴും അവയുണ്ട്. പ്രതിബന്ധമില്ലെങ്കിൽ ചലനമെപ്പോഴും ഋജുരേഖയിൽ, എന്തെങ്കിലും നേരെ നീളത്തിൽ ആയിരിക്കും; മറ്റൊന്നിന്റെ ഹേമമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ വക്രമാകയുള്ളൂ.

മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ, വട്ടമേശമേൽ വച്ച ഗോലിക്ക് ആദ്യം ഇളക്കത്തട്ടവേ ഏതുവശത്തുനിന്നു ഹേമം തട്ടിയോ അതിനെതിർവശത്തേക്ക് അതു നേരെ (അതായത് ഋജുരേഖയിൽ) ഉരുളാൻ തുടങ്ങുമെന്നും, അപ്പോൾ മേശയുടെ കറക്കംകൊണ്ടുള്ള ശക്തി അഭിമുഖമായി നേരിടുന്നതിനാൽ ഋജുരേഖവിട്ടു വളഞ്ഞുരുളുന്നു എന്നും, മേശയുടെ കറക്കം നല്ല വേഗത്തിലാകുന്നതും ഗോലിയുടെ ചലനം വൃത്താകൃതിയെ പ്രാപിക്കുന്നു എന്നും വിശദമാകാതെ വരികയില്ല.

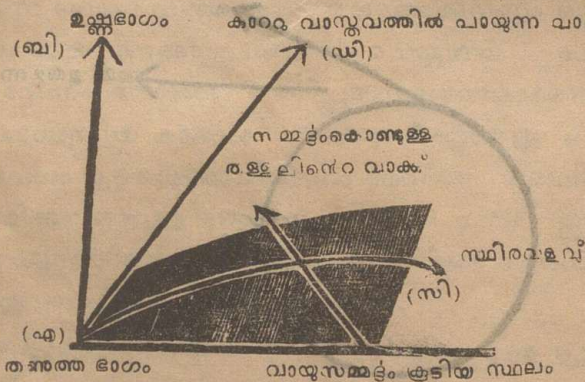
ഇങ്ങനെതന്നെയാണ് ഭൂഗോളത്തെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ചലനവും. ഭൂഗോളം പടിഞ്ഞാറുനിന്നു കിഴക്കോട്ടാണ് കറങ്ങുന്നത്. ആ ഭ്രമണത്തിൽ ആവരണമായ അന്തരീക്ഷം വടക്കേ ധ്രുവത്തിൽ നോക്കിയാൽ വലതുവക്കായും തെക്കേ ധ്രുവത്തിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ ഇടതുവക്കായും വളഞ്ഞു ചുറ്റുന്നു. താഴെ വരച്ചിരിക്കുന്ന പടം നോക്കുക:-

(ക) എന്ന സ്ഥാനത്തുനിന്ന് (ഖ) എന്ന സ്ഥാനത്തേക്കു പായാൻ തുടങ്ങുന്ന വായു, ഭൂമിയുടെ ഭ്രമണംനിമിത്തം (ഗ) എന്ന സ്ഥാനത്തേക്കു വളഞ്ഞുവീശുന്നു. ധ്രുവത്തിനോടു് അടുക്കുന്നതും വളവു കൂടുതലായി ഖണ്ഡവൃത്ത(Curve)ത്തിനു പകരം മുഴുവൃത്താകൃതിയിൽ വായു ചലിക്കുന്നു. ഒരു വണ്ടിച്ചക്രത്തിന്റെ മധ്യത്തിലുള്ള കടത്തിനോളം കറക്കം തട്ടുന്നില്ല ചുറ്റിനെന്ന് ആർക്കും നോക്കിയാലറിയാം. അതുപോലെയാണ് കേന്ദ്രസ്ഥാനമായ ധ്രുവപ്രദേശത്തുണ്ടാകുന്ന കറക്കം. ഭൂഭ്രമണത്തിൽ മറ്റുള്ളിടങ്ങളിൽ

വരുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഗ്രൂവത്തിൽ അന്തരീക്ഷചലനം വൃത്താകൃതിയെ പ്രാപിക്കുന്നു. പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ചലനത്തിന് നേരിടുന്ന ഈ വളവിന് “സ്ഥിരവളവ്” (Inertia curve) എന്നാണ് പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രീമാർ പേർ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഭൂഭ്രമണരേഖ (speed) ഗ്രൂവങ്ങളിൽ കൂടുതലും മധ്യരേഖയാടു് അടുക്കുന്നോടും കുറവുമാകുകൊണ്ട്, സ്ഥിരവളവ് ഗ്രൂവങ്ങളിൽ കൂടുതലും മധ്യരേഖയാടുക്കുന്നോടും കുറവായും വരുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഭൂഭ്രമണം നിമിത്തം വായുവിന്റെ ഗതി വലതുവാക്കായി ചായുന്നതുനിമിത്തമാണ്. ഭാരമാനക്കുഴലിൽ (barometer) സ്ഥിരമായും പൊട്ടുന്നതെന്നും ഭൂഭ്രമണരേഖ (അതായതു ഏറ്ററമിറക്കങ്ങൾ) കാണാറുള്ളതു്. അല്ലാതെ ഭൂഭ്രമണരേഖയിലുള്ള ഉഷ്ണവ്യത്യാസം മാത്രംകൊണ്ട് അതുവലിയ ഏറ്ററക്കുവരാം തരമില്ല. വലതുവാക്കായുള്ള സ്ഥിരവളവ് (Inertia curve) നിമിത്തം സാന്ദ്രത (density) കൂടുതലുള്ള ദിക്കിൽനിന്നു കുറവുള്ള ദിക്കിലേക്കു കാരനടിക്കുമ്പോൾ വലതുപുറത്തുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിന് സമ്മർദ്ദവും തെരക്കുവും കൂടുന്നു. അപ്പോൾ വായുസഞ്ചാരത്തിന് തടസ്സം നേരിടുന്നു. ആവശ്യത്തേക്കു പായാൻ നിവാഹമില്ലെന്നു വരുമ്പോൾ പിന്തിരിഞ്ഞു് ഇടതുവാക്കായി പായുന്നു. താഴെ വരച്ചിട്ടുള്ള പടം നോക്കുക:—

(എ) എന്ന തണുത്ത ഭാരത്തുനിന്ന് (ബി) എന്ന ഉഷ്ണഭാരത്തേക്കു വായു സഞ്ചരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. അപ്പോൾ സ്ഥിരവളവ് (Inertia curve) നിമിത്തം അതു വലതുവാക്കായി വളഞ്ഞ് (ഡി) എന്ന ദിക്കിലേക്കു പായുന്നു. അപ്പോൾ അവിടെയുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിന് സാന്ദ്രതയും സമ്മർദ്ദവും കൂടി വായുസഞ്ചാരത്തിന് നിരോധംവരുത്തി അതിനെ ഏടുതുവാക്കായി പിന്നോക്കം തള്ളുന്നു. അതുകൊണ്ട് വയു വാസ്തവത്തിൽ (ഡി) എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു അടിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമാണ് ഗ്രൂവങ്ങളിൽനിന്നു ഭൂമ

ധ്വനോപദേശത്തക്ക വരുന്ന വായു ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥലത്തു ചുറ്റാതെ പിന്നിരി
ഞ്ഞു മുപ്പതും നാല്പതും ഡിഗ്രി അക്ഷാംശംവരെ വന്നുവേണം വണിഗപാ
തങ്ങളായി സഞ്ചരിക്കുന്നത്. മധ്യരേഖയുടെ വടക്കുഭാഗത്തു വലതുവാക്കാ
യി അടിക്കുന്ന കാറ്റ് തെക്കുഭാഗത്തു് എടുതുവാക്കായി അടിക്കുമെന്ന് ധ
രിക്കേണ്ടതാണ്.

മേൽ വിവരിച്ച പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ ഭൂമിയോടു ചേർന്നിരിക്കുന്ന
അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ചലനങ്ങളോടു ചേർന്നു ഗണിക്കുമ്പോൾ ഒരു സംഗ
തികൂടി ഓർമ്മിക്കാൻണ്ടു്. അതെന്തെന്നാൽ, സ്ഥലമായ ഭാഗത്തു വായു
തറയോടനുസന്നതുമിമിത്തം ചലനസുപാതത്രാഗ്തിനു കറവുനേരിടുന്നതി
നാൽ പുറന്തള്ളൽ (back thrust) കൂടുതലായിരിക്കുമെന്നും അതുകൊണ്ടു്
സമ്മട്ട്ക്കുറവുള്ള എടുവശത്തേക്കു കാറ്റിനു വളവു് കൂടുതലായിരിക്കുമെ
ന്നുമാകുന്നു. സമുദ്രത്തിലും മേലാകാശത്തും, ഉരസ്സ് അല്പമാകുകൊണ്ടു്,
സമ്മട്ടും കൂടുതലും കറവുമുള്ള സ്ഥാൻങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഋജുരേഖയ്ക്കു സമ
കോണമായി വായു ചലിക്കും. ഈ സംഗതിയെ ശാസ്ത്രീയഭാഷയിൽ പറ
യാറുള്ളതു്, ഭാരമാനച്ചാത്തിനു സമകോണമായി വായു ചലിക്കും (right
angles to the direction of the barometric gradient) എന്നാകുന്നു.

ഫെർത്ത്ഡലയുടെ യുക്തികളുടെയും പ്രമേയങ്ങളുടെയും പ്രത്യ
ക്ഷാനുഭവങ്ങളോടുള്ള സാമാന്യത്തെപ്പറ്റി അടുത്ത അധ്യായത്തിൽ ചി
ന്തിക്കാം.

സത്യസന്ദർഭം.

(തുടർച്ച)

(N. N. R. P.)

സന്ദർഭം ക്ഷീണഗതിയിൽ ആയേക്കുമെന്ന് ഇരുപതു വയസ്സ് പ്രാ
യമുള്ള ഒരു യുവതി വാല്കൃത്തെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് സങ്കടപ്പെടുന്നു. അ
വൾക്കുള്ള വശ്യശക്തി നശിച്ചെങ്കിലൊ എന്നതെ അവളുടെ ഭയം. ക
ഷ്ടം! അവൾ സന്ദർഭത്തിന് ആധാരം സന്ദർഭമെന്നതെ ഉറപ്പായി വി
ശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നതു്. സന്ദർഭത്തിന്റെ ഉത്തമമായതുക ആത്മസന്ദർഭ
മെന്ന് അവൾ അറിയാത്തതു കഷ്ടംതന്നെ. ഈ സന്ദർഭത്തെ അവൾ

കു സമ്പാദിച്ചു സമൃദ്ധമാവണം സൂക്ഷിപ്പാൻ കഴിയും. അതിനാൽ ഇരുപതു വയസ്സിനകക്കാൾ അധികാഷണിയത നാല്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ ഉണ്ടാകുവാനാണു സംഗതി കാണുന്നത്. അന്ന് അവിടെക്കു സൈന്യത്തിന്റെ വശ്യശക്തി ന്യായമായി സംരക്ഷിപ്പാനും സാധിക്കുന്നതാണ് കർമ്മപരമായ മനസ്സിൽനിന്നും ഉൽകൃഷ്ടചൈതന്യത്തിൽ നിന്നുമാണ് സന്ദർഭം ജീവസന്ധാനം ചെയ്യുന്നത്. അതു പ്രായത്തിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രമായി ഉപജീവിച്ചുപോരുന്നു. സന്ദർഭം പക്ഷെ അതിന്റെ പകുതിയിൽ എത്തുന്നതുതന്നെ പ്രായപൂർത്തിയിലല്ലെ എന്നു സംശയിക്കുന്നു.

ചരിത്രപ്രസിദ്ധകളായ വശ്യവനിതകൾ ഒരിക്കലും യുവതികളായിരിക്കുന്നില്ല. അതുതന്നെയല്ല അവർ ശാരീരസുഭഗതയിൽ അഭിനയിക്കുകയല്ലതാനും. അവരുടെ ശക്തി മുഴുവനും മാനസികമത്രെ. അവരുടെ വശ്യത മുഴുവനും മനസ്സിനേറതാണുതാനും.

സന്ദർഭം ബുദ്ധിപ്രചോദനത്തിലെന്നപോലെതന്നെ സാമാജികനിയമങ്ങളിലും ദൃഢബന്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വദനമാർഗ്ഗേണതന്നെയാണ് ബുദ്ധിയും സകലവിധങ്ങളായ അന്തഃകരണവും പ്രസ്ഫുടമാകുന്നത്.

“നാം എന്തുകൊണ്ടാണ് വിരൂപികളായിരിക്കുന്നത്. നമുക്കു ക്ഷം ദേവതപരിപ്ലാപതന്നെ. നാം സദാ പാപചിന്തയോടും ഭർഗതയോടും അസന്തുഷ്ടിയോടും കഴിച്ചുകൂടുന്നു. വീര, ശാന്ത, ഭക്തിപ്രേമങ്ങൾ നമ്മുടെ മുഖത്തെ ഒരു ദിവ്യതേജസ്സുകൊണ്ട് ആമരാദനം ചെയ്യുന്നു. അവ ആന്തരസതപത്തിന്റെ വിമോചനമത്രെ. അത് അവയിൽക്കൂടി ബഹിഷ്ഠരാണ് ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രത്യേകമായ ഒരു ശക്തി സമ്പാദിച്ചു മുഖാവരണമായിത്തീരുന്നു. അതുതന്നെയാണ് അതിന്റെ പരിസരപ്രദേശങ്ങളെ പ്രകാശമാനമാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. ജഡവസ്തുക്കളെ ചൈതന്യപരങ്ങളാക്കുന്ന ഒരു ധ്യാപാരമത്രെ സന്ദർഭം എന്നു പറയാം. ഗാഢമായ ജീവസ്ഫുടരണവും സച്ചിദാനന്ദ ജീവിതവും നിസ്സാരനായ ഒരുവനെ മരണവിമുക്തനാക്കി നിത്യസുന്ദരമായ ഒരു ജ്യോതിഷ്ണുണമാക്കിയേക്കാം.” ഇത് ഒരു മാനുഷ്യുടെ അഭിപ്രായമാണ്.

“സുന്ദരമായ കർമ്മം ചെയ്യുന്നവനെത്ര സുന്ദരൻ.” കർമ്മിയുടെ സുരൂപവിരൂപതകൾ കർമ്മത്തിന്റെ ഭംഗികൊണ്ട് ചിന്താവിഷയമാകുന്നില്ല എന്നു സാരം. അനവരതം സൽപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നത് എന്തോ ഒരു മഹത്വമുള്ളതാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരുവന്റെ ചിന്തകളും സദാ ചാരനിഷ്ഠങ്ങളാകുന്നതാണ്. അപ്പോൾ മുഖം, ജീവകാരുണ്യം ശുദ്ധി വശ്യത എന്നിവയ്ക്കു രംഗവും തന്മൂലം സുന്ദരവുമാകുന്നതാണ്. ഇതത്രെ നിത്യസുന്ദരം.

പല ജനങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു പ്രതിഷ്ഠിക്കണം കാണിക്കുന്നു. ഹാ! എത്ര തൃപ്തിയോടെ അതിനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സന്ദർശിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ജീവിതം ഭരിതമെന്ന് എണ്ണുന്ന പല യുവതികളും ഇന്നു ജീവിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അവർ ചിന്തിക്കുന്ന സന്ദർഭം വെറും ബാഹ്യമോടിയും രൂപമല്ലാത്തതാണ്. രൂപതരമായ സന്ദർഭം ബുദ്ധിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും രൂപതരമായ സന്ദർഭം-ഏറ്റവും ഉത്തമവും, വശ്യവും, നിത്യവുമായ സന്ദർഭം- ചൈതന്യസ്ഫുരണം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതെന്നും അറിയുന്നതെ ഇല്ല. ഒരാൾ ഇതിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ അത് സദാ കാത്തുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നതാണ്.

ആത്മതന്നെ ജറയെ സസന്തോഷം വരിക്കുന്നില്ല. വൈരൂപ്യത്തിന്റേയൊ വാല്യകൃത്തിന്റേയൊ അതോ രണ്ടുകൂടിയതിന്റേയൊ ലക്ഷണമായിട്ടാണ് ഇതിനെ എണ്ണിയിരിക്കുന്നത്. അത് എങ്ങിനെ തടയും? മാനസികമോ, സാമ്പ്രദായികമോ ആയ കാരണങ്ങളാലല്ലാതെ ഒരിക്കലും കായികകാരണമല്ല. അതിനെ തടയണം. ജര അന്തർഭാഗത്തുണ്ടാകേണ്ടതാണ്. ഉപരിതലത്താണവ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് എങ്കിലും അവയുടെ മൂലം തലച്ചോറിലാണ്. ശീലങ്ങളുടെ വിവിധതുകയനുസരിച്ച് ജരയും ഭിന്നരൂപങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നു. സാധാരണവും, നിക്ഷിപ്തവുമായ മുഖവികാരങ്ങൾ തപശ്ശിനയത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്ന രേഖകളെ ആ ജര. മുഖവികാരങ്ങൾ ചിന്തയുടേയും ഉദ്ദേശത്തിന്റേയും ഫലങ്ങളെ ആ. വിരൂപമായ ജരയെ പരിഹരിപ്പാനുള്ള മർദ്ദം അശുഭചിന്തകളിൽനിന്നും ഒഴിയുകതന്നെയാണ്. മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളൊന്നുമില്ല. സമത്വമായ മുഖവേഷകൾ അല്ലമായ ഒരു ശേഷിയാണ്. മാനസികസന്ദേശങ്ങളെ ആ വരദക്ഷയം. അത് സ്വഭാവം, അക്ഷത, മുഷിപ്പ്, കോപം, വെറുപ്പ്, അസൂയ, ക്ഷോഭം എന്നിവയെ ദൂരീകരിച്ച് സമാധാനം, ചാരിതാത്വം, പുരോവിക്ഷണം, ദയാമന്ദ്രണമായ ചിത്തവികാരം, ആശ, വിശ്വാസം എന്നിവയെ മുഖത്തു മുദ്രണം ചെയ്യും.

പ്രഭാതത്തിൽ ശയനമുറിവിടുന്നതിനുമുമ്പ് വസ്രധാരണം ചെയ്യണമല്ലോ. അതിനുമുമ്പുതന്നെ മുഖത്തെ അലങ്കരിച്ചിരിക്കണം. ഒരു വശ്യമുഖത്തെ എങ്ങിനെ സ്വീകരിക്കും. ഒരു മുഖക്കണ്ണാടിയുടെ സഹായം കൊണ്ടല്ല അത് വെറും പരാജയമാണ്. അല്പംകൂടി ആഴമേറിയ ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ട്. കരുണാമന്ദ്രണമായ വികാരങ്ങളെ ഹൃദയഗർഭപരത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുക. ശോഭനവും, ധീരവുമായ ചിന്തകളെ മനസ്സിലും വരിക്കുക. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മുഖം വശ്യശക്തിയുള്ളതായിത്തീരും. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ നിമ്നലമായ സവിതുകിരണങ്ങളാൽ ആപൂരണം ചെയ്യും. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മുഖം അതിനാൽ എതിരാകും.

സ്ട്രീകളിൽ രാജ്ഞികൾക്കെ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീരത്നം ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. എന്റെ ബാല്യകാലത്ത് സൗന്ദര്യമൊന്നതെ എന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യതയെ വഹിച്ചിരുന്നത്. വാമമായ വിധിഭവഭവം കൊണ്ടു ഞാൻ വിരൂപയുമായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ഒരു വൃദ്ധസുഹൃത്ത് ഇങ്ങിനെ എന്നെ ഉപദേശിച്ചു. മാനസികസൗന്ദര്യത്തോളം മഹിമ ശരീരസൗന്ദര്യത്തിനില്ലെന്നതെ അതിന്റെ സാരം. അന്നുമുതൽ ആന്തര സൗന്ദര്യത്തെ ഞാൻ ഭജിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടിയ എന്റെ ഭജനം ലോകവിശ്രുതമായ ഒരു സ്ഥാനവും വിശ്വപ്രശസ്തമായ ഒരു രൂപവും എന്നിങ്ങ് സിദ്ധിക്കുന്നതിനു കാരണമായി.

മാനുഷികസൗന്ദര്യം ചിലപ്പോൾ അവർ സ്വപ്നദർശനംപോലും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി സിദ്ധിച്ചു എന്നു വന്നേക്കാം. സ്വാർത്ഥമാത്രപരതയോടെ സൗന്ദര്യത്തിനു മുക്തകണ്ഠം ചിലർ മുറവിളിക്കുന്നു. പക്ഷെ എന്തൊരളുടേതും, അവർക്ക് അതിനു സിദ്ധിക്കുന്നതു കർത്തവ്യബോധമത്രെ. അവർ, യേനകേനപ്രകാരേണ അപഹൃതചിത്തവൃത്തികളായി സ്വകൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ അതിതല്പരരായി ഭവിക്കുന്നു. ഈ വിസ്തൃതിയിൽ നിന്ന്, ഈ പ്രണയത്തിൽനിന്ന്, ഈ കർത്തവ്യാനുഷ്ഠാനത്തിൽനിന്ന്, ദേവന്മാരോടൊ ദൈവത്തോടു തന്നെയൊ സാരപ്രയത്നം, അനശ്വരമായ സൗന്ദര്യസ്വഭവത്തോ, യാതൊരുവനും അസൂയാകാലുഷ്യം വരാത്ത സൗന്ദര്യമൊ, സകല ജനങ്ങളുടേയും സൗഹൃദത്തിനു നിദാനമായ ഒരു സൗന്ദര്യമൊ, അഭിപ്രീയമായ ഒന്നുത്പാദനം അലങ്കരിക്കുന്ന ഒരു സൗന്ദര്യമൊ അവനിൽ അങ്കരിക്കുന്നു.

“ഒരുവന്റെ ജീവിത പ്രദാനംചെയ്യുന്ന രസത്തേയും ജ്ഞാനത്തേയും അതിശയിക്കുന്ന ഒരു ബോധം അവന്റെ മുഖം നമുക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ചിന്തയുടേയും കർമ്മത്തിന്റേയും സംഗ്രഹസങ്കേതമത്രെ അവന്റെ മുഖം.”

“നാം എല്ലാവരും ശിഷ്ടപടക്കളും ചിത്രകലാകൗശലന്മാരുമാണ്. നമ്മുടെ ഉപകരണം മാംസവും, രക്തവും, അസ്ഥിയുമാത്രെ. ഏതുമാതിരി ‘മഹത്വവും’ ഒരുവന്റെ ആകൃതിയെ സംസ്കരിച്ചു തുടങ്ങുന്നതാണ്. അതു പോലെ മീനചിന്തയും വൈഷയികവികാരവും അതിനെ മലിനപ്പെടുത്തുന്നു.”

“എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും സ്രീപുരുഷസാമാന്യമായ സകലവിധ സൗന്ദര്യവും അവർ ധരിച്ചിട്ടുള്ള സന്നാതനനിയമങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധിയിലും മഹത്വത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിനു പുറമെ അവയുടെ അനുഷ്ഠാനത്തിലുള്ള ഒഴൊഴുത്തിലും ശാന്തതയിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. വൈരൂപ്യമൊ,

സനാതനനിയമങ്ങളുടെ അജ്ഞതയിലും, അവയുടെ പ്രതിഷേധമെന്ന അപരാധത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു."

"സത്തിൽ അങ്കിതമായ ഒരു ചിഹ്നമത്രേ സന്ദർഭം."

നിങ്ങളുടെ അനുഭൂതിയിൽ പെട്ട സംഗതികളുടെ എണ്ണം സാമീപ്യത്തിന്റേതായാ, മുദ്രകളുടേതായാ എണ്ണുകൊണ്ട് എന്നെ അറിയിക്കരുത്. നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്ന എന്ന് പറയാവുന്ന കാലം ഏതെന്ന് തോന്നിക്കുന്നു. അതുതോലനമായ സംഭവങ്ങളേക്കൊണ്ടും അനുഭവങ്ങളെക്കൊണ്ടും വിശദം ചെയ്ത അംശകാവ്യമായ ഒരു ദേവിയെന്നപോലെ രൂപവിശിഷ്ടതയും സ്വഭാവനൈർമ്മല്യവും ബുദ്ധിവിശേഷത്താൽ വണ്ണവിശേഷം ചെയ്യപ്പെട്ടതായിരിക്കണം."

മനുഷ്യശരീരത്തിലല്ല പ്രധാനമായി മുഖത്തു തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നവയോളം അത്ര സൂക്ഷ്മപ്രമാണം മറെറാന്നുണ്ടെന്നായില്ല. നാം അതിനെ വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കാൻ പഠിക്കണമെന്നെ ഉള്ളു.

മനുഷ്യനേത്രങ്ങളിൽനിന്ന് എത്രതരം ദുരന്തപരിണാമങ്ങളാണ് നാം അറിയുന്നത്. അധരവലയങ്ങളിൽ പര്യടനം ചെയ്യുന്ന എത്ര സ്തോഷസ്മരണകളാണ് സദാ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്. മനുഷ്യകുപോലങ്ങളിലും, ഫാലദേശത്തും വയസ്സോടൊത്ത് അമൃതം അമൃതം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന എത്ര കഥകൾ നമുക്കു വായിപ്പാൻ കഴിയുന്നതാണ്. വിശുദ്ധമായ ജോലി ഉദരം ഭരിക്കുന്നതിനും, ഗത്യന്തരമില്ലെന്ന ഭാവനയിൽ പരചീഡയെ സഹിക്കുന്നതിനും, നിത്യഭുജാനഭവത്തിനും, നിത്യപരാജയത്തിനും, വിജയത്തിനും, നിത്യമൈത്രിക്കും വെറുപ്പിനും; ആഘാതത്തിനും അസന്തുഷ്ടിക്കും; ലിഖിതഭാഷയുടെ അപേക്ഷതന്നെയായില്ല.

മുഖചേഷ്ടിതങ്ങൾവഴി ഹൃദയമനസ്സുകളിൽ നിക്ഷിപ്തങ്ങളായ മഹൽഗുണങ്ങൾ പ്രസ്ഫുഷ്ടമായി സന്ദർശിപ്പിപ്പാനായ ഒരു മുഖം അക്ഷീണഗംഭീരവും, ആകർഷണീയവുമായിത്തീരുന്നത് നമുക്കു കണ്ടറിയാവുന്നതാണ്. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ മുഖം സുന്ദരമെന്നു പറയാൻ ഒരിക്കലും തരമില്ല. എങ്കിലും അടുത്തു നോക്കുന്ന ഏതൊരുവനും അതിന്റെ ശാന്തതയിലും, ആകർഷണീയതയിലും ലയിച്ചുപോകുന്നു. രാമകൃഷ്ണപരമഹംസന്റെ മുഖവും അതീതകാലത്തെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഇങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ അനവധി സ്രീപുരുഷന്മാരേയും നമുക്ക് കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും.

ഉൽകൃഷ്ടശീലസ്ഥാപനം ചെയ്തിട്ടുള്ള മനുഷ്യരിൽ ഫാലദേശവികീർണ്ണങ്ങളായ ജരകൾ വൈരൂപ്യത്തിനല്ല സംഗതിയാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അവയെയും, മാദ്യം, ബലം, മഹത്വം ഇവയ്ക്കു സാക്ഷ്യങ്ങളായി നിന്നുകൊണ്ട് ലോകവശ്വവും, വിജയവും സാധിക്കുന്നു.

ഒരു കവി ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു:—

എന്റെ അഭ്യസനഭിത്തികളിൽ ലാബമായിരിക്കുന്ന മുഖചിത്രങ്ങൾ പൂർവ്വികരായ വന്ദ്യവൃദ്ധന്മാരുടേതാണ്.

ചിന്തകളാലോ, ജീവിതസാരഭങ്ങളാലോ, ചിരപരിശ്രമത്താലോ അങ്കിതമല്ലാത്തതും വിപാടിതമല്ലാത്തതുമായ മണ്ഡലശിലാനിർമ്മിതമുഖങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യം എന്നെ വിരക്തനാക്കി.

ഇനി ഉൽകൃഷ്ടവും നവീനവുമായ ഒരു സുന്ദരവസ്തുവാണെന്നിക്കാവശ്യം.

ജീവിതവിജയപരാജയങ്ങളുടെ ഭർകമായ ഒരു ദുരന്തമുഖസൗന്ദര്യമാണ് ഞാൻ ഇമരിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായവ എന്തെല്ലാമെന്ന് സൂക്ഷ്മവീക്ഷണം ചെയ്യാവുന്ന താമ്രശാസനങ്ങളും, പ്രേമത്തെ കടുകിട കളയാതെ അശ്രാന്തപരിശ്രമംകൊണ്ടുണ്ടായ സുന്ദരരേഖകളും, വലയങ്ങളും, ഉൽകൃഷ്ടാത്മാക്കൾ നിരന്തരമായി ബഹുകാലം ശ്രമിച്ച് മദ്രുണ്ഡം ചെയ്യണമെന്നും അത് സൗന്ദര്യപരിണാമിയായി തീരണമെന്നും ഗണിച്ചിരുന്ന മുഖങ്ങളും, തന്നെയാണ് എന്റെ മുമ്പിൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഈ പൂർവ്വികരുടെ ചിത്രങ്ങൾ. “മനുഷ്യൻ അവന്റെ സൃഷ്ടാവാണ്. ശിശുക്കളെ മാത്രമേ ദൈവം സൃഷ്ടിക്കുന്നുള്ളൂ.”

സല്ലഭിച്ചു വരിച്ച ഒരു പുതിയ ആശയം ഒരു മനുഷ്യനിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കും.

ഒരു ഉൽകൃഷ്ടാശയം ഒരു നിസ്സാരനെ ഉൽകൃഷ്ടനാക്കും. രിക്തമായ മുഖത്ത് ആ ആശയം തനിയേ പതിഞ്ഞ് നിസ്സാരതയും, നിന്ദാഭാവവും മാജ്ജനം ചെയ്യും.

പൂർവ്വിതാമഹന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചു ചൈതന്യത്തിന് പ്രവേശിപ്പാൻ നമ്മുടെ കവാടങ്ങളെ ഉൽഘാടനം ചെയ്തതന്നെ.

അന്തരാത്മാവിനെപ്പോലെ അതിസമർത്ഥമാവണം മുഖരൂപരൂപീകരണം ചെയ്യാൻ മറൊന്നിനും ശക്തിയില്ല. മനസ്സ് അതിന്റെ ഉപാധിയോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നിടത്തോളം ആ ഉപാധിയുടെ രൂപത്തെ സ്വരൂപത്തോടു സാമ്യമുള്ളതാക്കുവാൻ തേച്ചും തുടച്ചും സഭാ പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒന്നിനും അതിന്റെ വൃത്തിയെ തടയുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഒരു രിക്തമനസ്സ് താദൃശമായ മുഖത്തേയും, വിഷയവിലക്ഷണമായ മനസ്സ് വിടവേഷത്തേയും നിർമ്മിക്കുന്നു. നിർവികാരവും അശ്രദ്ധവും ആയ ഹൃദയം രൂക്ഷവും കർക്കശവും ആയ വീക്ഷണം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഹൃദയനീക്ഷിപ്തമായ ക്രൂര്യം മുഖവേഷ്ഠയിൽ ബിംബിക്കുന്നു. സഭാചാര

ഭൂഷ്ട് അകത്തുണ്ടെങ്കിൽ അത് വിളിച്ചുപറയാൻ ഒരുത്തൻ പുറത്തു സന്നദ്ധനായിട്ടുണ്ട്. രക്തത്തിൽ പ്രസരിക്കുന്ന പ്രമേഹബീജം കഷ്ടമായി പുറത്തു കാണുന്നില്ല.

ഉൽകൃഷ്ടവും മഹത്തുമായ ചിന്തകളും വൃത്തികളും ശാന്തതയും ആഭിജാത്യവും മുഖത്തു വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഒരു ഉൽകൃഷ്ട സാധ്യത്തിന് നിമന്തമായ ചിന്ത ഒരുവനിൽ അക്ഷീണമായി ജപിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നാൽ അവന്റെ മുഖം സദാ വിജയമുദ്രയോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതാണ്. ഹൃദയം ജീവകാരുണ്യംകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരുന്നാൽ അതിന്റെ പ്രസന്നമാധുര്യം മുഖത്തു കാണിക്കാതിരിപ്പാൻ ഒരു ശക്തിക്കും സാധിക്കുന്നതല്ല.

മനോഭൂതനായും ഭൗതികസ്വഭാവവും സൗന്ദര്യവിശാലതയും ചെയ്യുമെന്ന് ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. അതു ശരിയാണ്. ചിലപ്പോൾ അങ്ങിനെ വന്നേക്കാം. ആ വക അസഹ്യതകൾ മനസ്സിനെ സദാ ഉപദ്രവം ചെയ്യുകയും അതുനിമിത്തം ജീവശ്ലാക്കിക്ക് ക്ഷയം വരികയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ വൃദ്ധതയും വൈരാഗ്യവും മുഖത്തു പ്രസൃക്ഷമാകുന്നതാണ്. ഇവകൾ ഭരിതങ്ങളെ ധൈര്യത്തോടെ എതിർത്തുസമീപ്തൻ പരിശീലിക്കുന്നതായാൽ ആ ഒരു വിശിഷ്ടതകൊണ്ട് മുഖത്തിനു പ്രത്യേകമായ ഓജസ്സും സൗന്ദര്യവും കാണുന്നതാണ്.

പ്രേമത്തിന്റെ ബാഹ്യരൂപമാണ് സൗന്ദര്യം എന്നൊരഭിപ്രായമുണ്ട്. ഹൃദയനിഷ്ഠമായ പ്രേമത്തിന് ആലംബനമായ വസ്തുവിനെ രമണീയമാക്കുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. സ്വപമാതാവിനെ ഒരു പുത്രന്റെ നിലയിൽനിന്നു സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരുവന് അവളിൽ സൗന്ദര്യമില്ലെന്നു തോന്നുന്നതെങ്ങിനെയാണ്? ദേവന്മാരെ സൗന്ദര്യമുള്ളവരെന്നു പറയുന്നതുതന്നെ അവർ നല്ല പരമം സ്നേഹിക്കുന്നവരുമെന്നതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ്.

വാസ്തവമായ മതവും സൗന്ദര്യസംവൽകമാണ്. ആത്മാവിൽ പ്രേമവും വിശ്വാസവുമാണ് അതു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. കൃത്രിമമതങ്ങൾ നമ്മെ വിരൂപന്മാരും, മന്ദന്മാരും, നീചന്മാരുംമാക്കുന്നു. അതിൽ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് സദാ ഭ്രമമാണുള്ളത്.

ഭയവും അനുകമ്പയും സൗന്ദര്യത്തിനു കാരണങ്ങളാണ്. ആശയ്ക്ക് അതുഭൂതശക്തിയുമുണ്ട്. ഓജസ്സും വശ്യശക്തിയും ഉള്ളവകുന്ന രേഖകൾ മുഖത്തു ഉണ്ടാകുന്നത് ധൈര്യപരിശീലനംകൊണ്ടത്രെ. വിശ്വാസം, ബഹുമാനം, ആലംബനം എന്നിവ മുഖത്തിന്റെ രൂപത്തെ അന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ആത്മപരിവർത്തനം ചെയ്യാൻതന്നെ ഇവയ്ക്കു ശക്തിയുണ്ട്. ദൈവസന്നിധിയോടടുത്തു പെരുമാറുന്നവരുടെ മുഖം പ്രസന്നമല്ലാതെ വരുന്നതല്ല.

ഒരു ഫോട്ടോഗ്രാഫ് റുടെ സഹായത്താൽ നമ്മുടെ ഒരു രൂപസിദ്ധിക്കു നാം ആഗ്രഹിച്ചു എന്നിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ അശുചിയൊ, അനാകഷ് നിയമൊ ആയ രൂപത്തിന്റെ മൊയയല്ല നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഏറ്റവും വശ്യമായ നിങ്ങളുടെ രൂപം ചിത്രത്തിൽ പതിഞ്ഞു കാണുവാനാണ് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ചിത്രകാരൻ എന്താണിവിടെ ചെയ്യുന്നത്? അയാൾ ഒരു 'നെഗറീവ്' എടുത്ത് ഉടനെ അതിൽനിന്നു പടങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുകയാണോ ചെയ്യുന്നത്? അങ്ങിനെല്ല. ആദ്യമായി നെഗറീവ് എടുത്ത് അതു 'ടച്ച്' ചെയ്യുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അതിനുശേഷമെ അത് 'പ്രിൻറ്' ചെയ്യുവാൻ ഒരുങ്ങുകയുള്ളു. ഇയാൾ ഒരു കലാവിദഗ്ദ്ധനല്ലെങ്കിൽ മുഖത്തുള്ള ചില വിശിഷ്ടരേഖകൾക്കുടി മാജ്ജനം ചെയ്തു എന്നു വരാം. കലാപൈദഗ്ദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിൽ വൈരുദ്ധ്യത്തെ മാത്രമെ നീക്കിക്കളയുകയുള്ളു. സ്വാതന്ത്ര്യം, നിർവൃതം, വൈഷ്ണികത്വം പാരം എന്നിവയാൽ മുഖത്തിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ തേച്ചു തുടച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുടെ സുന്ദരമായ സ്വരൂപം മാത്രമെ അതിൽ കാണുകയുള്ളു.

മുഖാസ്ഥികളിലും, മാംസപേശികളിലും ജീവിതചരിത്രത്തേയും അതിന്റെ പ്രമാണങ്ങളേയും സദാ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ആത്മലോഭനം ചെയ്യിക്കുന്ന ചിന്തയുടെ ശക്തി എത്ര ഗൗരവമുള്ളതെന്നു വിചിന്തനം ചെയ്തു തന്നെ. ചിത്രകാരൻ തന്നെ നെഗറീവ് പരിഷ്കരിക്കാൻ കഴിയും. പക്ഷെ നിങ്ങളുടെ ശീലത്തെ മാജ്ജനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമോ?

മനുഷ്യസാധ്യമായി ഈ ലോകത്തിൽ ഒന്നു ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ അതു നല്ല ശീലം സ്ഥാപിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതൊഴിലും ഇതത്രെ. നാം അതിപ്രയത്നം ചെയ്തും ആത്മാവിനെ സുന്ദരമാക്കി വക്കേണ്ടുന്നതാണ്. അതത്രെ സത്യസന്ദർഭം.

ജപ്പാനിലെ ലൗകികവിദ്യാഭ്യാസം.

[സ്വതന്ത്രതജ്ജിമ]

(എം. രാമവർമ്മയാണ് ബി. എ., എൽ. ടി.)

ലൗകികവിദ്യാഭ്യാസം എന്നത് ആത്മീയവിദ്യാഭ്യാസമല്ലാത്തതാകുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ മതപഠനം കൂടാത്ത വിദ്യാഭ്യാസം. മതം പഠിപ്പിക്കു

ഉപരിപ്പവവിക്ഷേപനം ജപ്പാന്റെ മഹാത്മ്യം യൂറോപ്പിനെ സമ്പന്നമാക്കിയതിനാലാണ്. ഇന്നു ജപ്പാനെപ്പറ്റിയുണ്ടായിട്ടുള്ള ബ്രഹ്മസാഹിത്യം ഇതുപോലെ തന്നെ ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്. യൂറോപ്പ് ജപ്പാനെ പന്ത്രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾ മുൻപിനെടുത്തു കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെ ഓരോന്നിനും, ആവിഷ്കാരംകൊണ്ടു നൂറു വർഷം ഉണ്ടാക്കിയും പരിപൂർണ്ണമാക്കും. യൂറോപ്പിനുപുറത്തു കണ്ടുപിടിച്ചതും ചരിത്രപരമായും ഉള്ള സംസ്കാരത്തെയും ജപ്പാനിൽ കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇതൊക്കെ സ്വീകരിക്കാൻ ജപ്പാനിലുണ്ടായിരുന്ന ബുദ്ധശക്തിയും ധർമ്മശക്തിയും ഒരു നൂതനരീതിയിൽ ജപ്പാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നു വരുമുള്ള. ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

മഹത്വം ഒരു തലമുറകൊണ്ട് ഒരു രാജ്യക്കാരിൽ ബലം പ്രയോഗിച്ചു സ്ഥാപിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല. യൂറോപ്പ് മദ്ധ്യശതകങ്ങളിലെ ചരിയിൽ കഴിഞ്ഞുകിടന്ന കാലത്തും ജപ്പാനിൽ നാകരീകതപം ഉണ്ടായിരുന്നു. ചില വിഷയങ്ങളിൽ യൂറോപ്യൻ അനുകരണം ജപ്പാന്റെ യഥാർത്ഥമഹത്വത്തെ സ്വല്പം ഒന്നു മങ്ങിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ജപ്പാന്റെ കലാഭവന ശില്പവും ധർമ്മപ്രസക്തിയും ഈ അനുകരണംമൂലം കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലെങ്കിലും യൂറോപ്പിന്റെ ഭൗതികശക്തിയുടേയും പ്രകൃതിശക്തിഭരണത്തിന്റെയും രഹസ്യം അവർ അറിഞ്ഞു. അതു തങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കണമെന്ന ജപ്പാൻകാർ തീർച്ചയാക്കി. ഈ രഹസ്യം അറിയാനായി ജപ്പാൻകാർ യൂറോപ്പിൽ ചെന്നു. എന്നാൽ ജപ്പാന്റെ ധർമ്മശക്തിയുടെ രഹസ്യം എന്താണെന്നു യൂറോപ്പ് അറിഞ്ഞത് അതു സമ്പാദിക്കാൻകൂടി ശ്രമിച്ചാൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു.

ഈ രഹസ്യം ജപ്പാന്റെ ധർമ്മസംസ്കാരമാണെന്നു ഇന്നു പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു. ഈ സംസ്കാരം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ബൈബിൾ പഠനത്തിനും മതപഠനത്തിനും പകരം നടപ്പാക്കാനാണു ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ലൗകികവിദ്യാഭ്യാസവാദികൾ ശ്രമിക്കുന്നത്. മതവിദ്യാഭ്യാസം ഉണ്ടാക്കുന്ന കക്ഷിവാദം ആ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വാദഗ്രസ്തതയും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാനാണ് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ബിഷപ്പ് വിൻറിൻസൺ മുതലായ മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ലോകമൊക്കെ സഞ്ചരിച്ച ലൗകികവിദ്യാഭ്യാസഫലം അന്വേഷിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ജപ്പാനെ കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടു എന്നതു സാരവത്തായ ഒരു സംഗതിയാണ്. മതം പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്ന് സുപ്രസിദ്ധിയുള്ള ഫ്രാൻസിൽ അനവധി സ്കൂളുകളിൽ ഒളിച്ചു ബൈബിൾ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് എന്നു അവർ പറയുന്നു. അമേരിക്കയിൽ ആയിരത്തിൽ ഏഴു സ്കൂളുകളിലും ആസ്ട്രേലിയയിൽ പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ബൈബിൾ ധാരാളം പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവർ ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഒരു പുരോഹിതനും കാലേടുത്തു വയ്ക്കാറില്ലാത്തതും ഒരുവിധത്തിലും മതം പഠിപ്പിക്കാത്തതുമായ ജപ്പാനിലെ കാര്യം അന്വേഷിക്കുന്നതിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടിന് അവർ തയ്യാറല്ല. ഇതിനു കാരണമെന്താണ്? വിൻറിൻസൺ പ്രകൃതിശക്തി അതുതാവഴമായ കൗശലം—ഫ്രാൻസിലും ആസ്ട്രേലിയയിലും റെള്ളക്കാർ മലൻ പറക്കുമെന്ന് കണക്കുകൾകൊണ്ടു കാണിക്കാൻ മാത്രമായ കൗശലം—കാണിക്കുമ്പോൾ ജപ്പാൻകാര്യത്തിൽ അവർ ഭീക്ഷിക്കുന്ന മനോഭാവമുണ്ടെന്നു ഒന്നുമാത്രമാണ്. ജപ്പാനിലെ ലൗകികവിദ്യാഭ്യാസവിജയം എത്രതന്നെ വലിയൊരു മനസ്സാക്ഷിയേയും ഭരിക്കാൻ കഴിവുള്ള അവർക്ക് താങ്ങാൻ വഹിയാത്ത ഒന്നാണെന്നാണ്.

അതുകൊണ്ട് ജപ്പാനിലെ ലൗകികവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം മുരുകി വിവരിക്കാം. ജപ്പാന്റെ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള വിജയം പഠിക്കുന്ന പാഠത്തിലേക്ക് ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ഒരു വിദഗ്ദ്ധനും തിരിച്ചിട്ടില്ല. പരേതനായ റോസ് ബറിപ്രഭു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്, 'ദേശീയമായ കാര്യങ്ങൾ താവിഷ്യത്തിൽ ജപ്പാൻ ഇതരരാജ്യങ്ങൾക്ക് ഒരു നിദർശനപാഠം നൽകുന്നു' എന്നാണ്. അതു ജപ്പാനിൽ നിന്നും കണ്ടുപിടിക്കാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഗുണഭോഷിച്ചത്. എങ്കിലും ജപ്പാനിലെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നടപ്പാക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ മതവിദ്യാഭ്യാസം നിലനിർത്താനായി കാൻറബറി ആച്ച് ബിഷപ്പു തയ്യാറാക്കിയ ഫർജിയൽ താനും ഒപ്പിട്ടു സഹായിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്.

ഒന്നാമതായി പ്രസ്താവിക്കേണ്ടത് ജപ്പാൻ തീരെ നിദ്ദോഷമായ ഒരു രാജ്യമല്ലെങ്കിലും യൂറോപ്പിനെ അപേക്ഷിച്ച് സ്വഭാവസംസ്കാരവിഷയത്തിൽ അധികം ജയം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണ് എന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. 1871-ൽ യൂറോപ്പിലേക്കും അമേരിക്കയിലേക്കും ഒരു വലിയ കമ്മീഷൻ അയക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ ഉദ്ദേശം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ആത്മീയഫലങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു റിപ്പോർട്ടുചെയ്യാനായിരുന്നു. ആ കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ട് ഗുണകരമായിരുന്നെങ്കിൽ ജപ്പാൻ തീർച്ചയായും ക്രിസ്തുമതം നാട്ടിൽ രാജ്യമതമായി സ്ഥാപിക്കുമായിരുന്നു. പ്രൊഫ്സർ ഫെർബർ പറയുന്നതു ഇപ്രകാരമാണ്. 'കമ്മീഷണർമാരുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നത് പൗരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ബുദ്ധമതം സ്വഭാവസംസ്കാരത്തിനു സഹായിച്ചിട്ടുള്ളിടത്തോളം പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുമതം സഹായിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണ്.' ഇത് പല യൂറോപ്യന്മാർക്കും ചെവിപ്പുറത്തിരിയായി തോന്നുമായിരിക്കും. ഈ വിഷയത്തിൽ ജപ്പാനെപ്പറ്റി വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം പറയാൻ ത്രാണിയുള്ളവർ എത്ര പറയുന്നു എന്ന് നോക്കാം.

[തുടരും]

നാട്ടഭാഷാധ്യാപകന്മാരുടെ ഇന്നത്തെ

രണ്ടാവശ്യങ്ങൾ.

(ഡി. ഗോവിന്ദൻകുട്ടൻ പറവൂർ വി. എം. സ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ)

"നാട്ടഭാഷാധ്യാപകന്മാരുടെ ഇന്നത്തെ രണ്ടാവശ്യങ്ങൾ" എന്ന തലവാചകത്തിൽ അധ്യാപകന്മാരുടെ പ്രാവിധ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള

അഭിപ്രായപ്രകടനരൂപേണ കോഴഞ്ചേരി വി. എം. സ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്റർ ശ്രീമാൻ വി. ടി. ഇപ്പൻ അവർകളുടെ ഒരു ചെറുലേഖനം ഗുണനാഥനിൽ കാണുകയുണ്ടായി. മിസ്റ്റർ ഇപ്പൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ നാട്ടുഭാഷാധ്യാപകന്മാർക്ക് ഒരു സംഘടനയുണ്ടാക്കുവാൻ മോഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, ഇപ്പോൾ നടന്നുവരുന്ന അദ്ധ്യാപകസംഘങ്ങളെയെല്ലാം തല്ലിയടച്ചുപൊടിച്ച് പമ്പയാറ്ററിൽ കലക്കിപ്പഴുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ ഈയുള്ളവൻ മൗനം അവലംബിക്കാൻ ധൈര്യം വരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം പറയുന്ന തിങ്ങനെയാണ്. “ചൈതന്യമറു് അധ്യാപകസങ്കടം എന്നുകൂടി വിളിക്കപ്പെട്ട് ഇപ്പോഴും യാത്രികമായി നടന്നുവരുന്ന അധ്യാപകസംഘങ്ങൾ നിശ്ശേഷം നിറുത്തിക്കളയണം.” ചൈതന്യം പോയതുകൊണ്ടും യാത്രികമായി പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് അദ്ധ്യാപകസംഘങ്ങൾ നിരപയോഗമായിത്തീർന്നതെന്ന് മി: ഇപ്പൻ സമ്മതിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക്, മനുഷ്യന്റെ വിശേഷബുദ്ധിയെ പരിഷ്കരിക്കേണ്ട മുതലവഹിക്കുന്ന അധ്യാപകന്മാർ സ്വകൃതം നിർവ്വഹിക്കുന്നത് കേവലം യാത്രികമായിട്ടാണെന്നും അതിനാൽ അവർ നിശ്ചേതനജഡങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അത്തരക്കാരുടെ സംഘടനകൊണ്ട് എന്തൊരു വിശേഷാൽ പ്രയോജനമാണുള്ളതെന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

“ട്രെയിനിംഗ് കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഒർഭിക്ഷം മൂലം ആരംഭിക്കാത്തത് പ്രയോജനകരമൊ ഹൃദ്യമൊ ആയിരുന്ന അധ്യാപകസംഘങ്ങൾ ഇന്ന് വളരെ മുഷിപ്പുന്നായിരിക്കുന്നു” എന്ന് മി: ഇപ്പൻ വിലപിക്കുന്നു. ഇന്നും ട്രെയിനിംഗ് കഴിഞ്ഞ അധ്യാപകന്മാർ അത്ര സുഖമല്ല. അഥവാ സുഖമാണെങ്കിൽ തന്നെയും അവർക്ക് അധ്യാപകസംഘം കൂടുതൽ രസപ്രദമായിട്ടേ വരുവാൻ മാഗ്ഗമുള്ളൂ. അധ്യാപനസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ വിശേഷജ്ഞന്മാരായ അവരെ “സുഖതര”മാവാണെന്നു ആശയിക്കുവാൻ അധ്യാപകസംഘങ്ങൾക്ക് കഴിയാതെ പരികയില്ല. “പയറും വാഴയ്ക്കും വാഴയ്ക്കും പയറും എന്ന ഉപദേശമാത്രമേ.”ത്തോട് സാമ്യപ്പെടുത്തി അദ്ധ്യാപകസംഘങ്ങളെ ആകമാനം പരിഹസിക്കാൻ മുതിർന്ന മി: ഇപ്പൻ സ്വാഭാവികം അത്ര സങ്കീർണ്ണമാണെന്ന് ചെളിപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. “പഠിപ്പിച്ചും പ്രസംഗിച്ചും പ്രസംഗിച്ചും പഠിപ്പിച്ചും എല്ലാവർക്കും മതിയാവികഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു” എന്ന് തൃപ്തിപ്പെടുന്നവർ ഇതൊത്തൊഴിൽ അനേപഷിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

അധ്യാപകസംഘങ്ങൾ മൂലം പല ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാകുന്നു. മി: ഇപ്പൻ പറയുമ്പോലെ ട്രെയിനിംഗ് കഴിഞ്ഞ അധ്യാപകന്മാരുടെ ഒർഭിക്ഷം നീങ്ങിയെങ്കിൽ അതിനു

സഹായിച്ചിട്ടുള്ളത് അധ്യാപകസംഘങ്ങളാണ്. യു. ടി. സി. പരീക്ഷക്ക് അനവധി അധ്യാപകന്മാർ ചേരുകയും അവരിൽ പലരും വിജയികളായും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവർക്ക് അധ്യാപകസംഘം ഒരു പരിശീലനകൂടാരം.

“ആരോ വാർത്തിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചും പ്രസംഗിച്ചും” കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നെങ്കിൽ അത് മുഷിപ്പനാണെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. നാട്ടുഭാഷാധ്യാപകന്മാർക്ക് അവർ സൃഷ്ടിച്ച കരുവിലും ചിലത് വാങ്ങേണ്ടതാണ് കഴിയാതെ വരികയില്ല. അതിനു കെല്പ് തങ്ങൾക്കില്ലെന്ന ബോധമായിരിക്കുമോ സംഘത്തോട് അവജ്ഞയ്ക്കു മേതു? അധ്യാപകന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ മാത്രമല്ല പഠിക്കുന്നതിലും ഉത്സുകരായിരിക്കണം. അവർ സദാ ജ്ഞാനാനേപചികളും ചിന്താകുശലന്മാരുമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അധ്യാപകന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ ചിന്താസന്താനങ്ങളെ സംഘത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കാം. ജ്ഞാനാനേപചിതം സംഘം മുഖാന്തിരം ചെയ്യാം. ഇതുകൊണ്ടുള്ള ഫലം അമൂല്യമായിരിക്കും.

അധ്യാപകന്മാർക്ക് വിവിധവിഷയങ്ങളിലും സമഗ്രമായ ജ്ഞാനം വേണം. അതില്ലെന്നുള്ള ന്യൂനത അധ്യാപകസംഘം മൂലം പരിഹരിക്കാം. പണ്ടാരോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രീതി സർവ്വകലാശാസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുവരികയില്ല. നമുക്ക് ചില രീതികളെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയാതെ പരമോ? കഴിയുമെന്നാണ് ഏന്റെ വിശ്വാസം. അതിനുപറയും വിധം അധ്യാപകസംഘനിർവ്വാഹകന്മാർ സംഘകാര്യനിർവ്വാഹത്തിൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കാൻ അവാദോട് അഭ്യർത്ഥിക്കണമെന്നും അധ്യാപകസംഘങ്ങളെ തയ്യാടുന്നതിൽ ശ്രമം ആദരണീയമായി എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല.

ഇപ്പോൾ ഉള്ള അധ്യാപകസംഘങ്ങളെ പ്രയോജനപ്രദമാക്കുന്ന പരിഷ്കരിക്കാൻ കഴിവുള്ളവർ ശ്രമിക്കട്ടെ. ഓരോ സംഘത്തിന്റെയും പ്രതിനിധികളടങ്ങിയ ഒരു കേന്ദ്രസംഘം പുതുതായി രൂപീകരിച്ച് ആണ്ടിൽ രണ്ടുതവണയിൽ കറയാതെ കേന്ദ്രസംഘം കൂടി സാധാരണസംഘങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിന് ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങളെ നൽകുന്നത് കൊള്ളാം. ഗവണ്മെൻറസ്കൂൾ, ഗ്രാൻറസ്കൂൾ എന്ന ചുവ്വാനും തീരെ വകവെക്കാതെ സാമ്പത്തികപരവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ പരിശ്രമങ്ങൾ കേന്ദ്രസംഘത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു കീഴ്ത്തി സഹോദരഭാവത്തിൽ നാട്ടുഭാഷാധ്യാപകന്മാർ ചർച്ചിക്കട്ടെ. ഇതാണ് നമ്മുടെ ആവശ്യം.

ഉദ്ധാരണങ്ങൾ.

ഇൻഡ്യയിലെ ശ്രീവിദ്യാഭാസം.

സർവ്വത്യാമഘിഭാസാമേളനത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ രമിച്ച ഡാക്ടർ മുത്തുലക്ഷ്മിറഡിയുടെ പ്രസംഗത്തിലെ ഒരു ഭാഗമാണ് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. ശ്രീവിദ്യാഭാസത്തിന്റെ നിലയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചതിനു ശേഷം അവർ ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി.

മതപരവും സഭാചാരപരവുമായ അന്ധവിശ്വാസത്തിന്മേലാണ് യഥാർത്ഥമായ ഏതു വിദ്യാഭാസപദ്ധതിയും നിലനില്ക്കുന്നത്. വിദ്യാഭാസത്തിന് മതാചാര്യന്മാരും തത്ത്വചിന്തകന്മാരും മറ്റും ക്ഷേത്രങ്ങളുമായി സമ്പർക്കമുണ്ടായിരുന്നതായി വിദ്യാഭാസചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അടുത്തകാലംവരെ ഇൻഡ്യയിൽ വിദ്യാഭാസമെന്നത് തത്ത്വശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും മതഗ്രന്ഥങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. മതം അനന്തമായ ഈ ശാസ്ത്രമാതൃകയിന്റെ വ്യാഖ്യാനമാകുകൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ പരിസരങ്ങളിലുള്ള പ്രകൃതിശക്തികൾക്ക് ഭാഷയുമായുള്ള ബന്ധത്തെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

മനുഷ്യനിൽ ദൈവികതയെ വളർത്തുവാൻ നിങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, മനുഷ്യനെ മൃഗത്തിൽനിന്നും ഉൽകൃഷ്ടനാക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, മനുഷ്യനേക്കൊണ്ട് വല്ല പ്രയോജനവുമുണ്ടാകണമെന്ന് നിങ്ങൾ ആശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, സത്യാന്വേഷണത്തിനുള്ള അഭിരുചിയെ നിങ്ങൾ അയാളിൽ അങ്കുരിപ്പിക്കുകയും വളർത്തുകയും വേണം. സൽക്കർമ്മം ചെയ്യുവാൻ സാധാരണയായി മനുഷ്യനുണ്ടാകുന്ന സന്നദ്ധത അജ്യോസ്യവും അജ്ഞായവുമായ ഒരു ശക്തിയിലുള്ള ഭയത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്.

തന്നിമിത്തം മഹാത്മാക്കളുടേയും മഹതികളുടേയും ജീവിതചരിതവുമായുള്ള സമ്പർക്കം വിദ്യാത്മികൾക്കും വിദ്യാത്മിനികൾക്കും ലഭിക്കുവാൻ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. അന്ധവിശ്വാസത്തെയും മതസ്പർദ്ധയേയും വളർത്തുവാനുതകുന്ന പഴങ്കഥകളും കെട്ടുകഥകളും കടന്നുകൂടാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിൽതന്നെ ഇംഗ്ലീഷുപഠനം ആരംഭിക്കുന്നതു തെറ്റാണ്. പ്രായേണ പെൺകുട്ടികൾ പ്രാഥമികവിദ്യാഭാസം കഴി

ത്താൽ പഠിപ്പ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. മാതൃഭാഷയിൽ പോലും ആവശ്യമുള്ള പരിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അവർക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നത് അവരുടെ സമയത്തേയും ബുദ്ധിശക്തിയേയും പണത്തേയും ദുർവ്വയം ചെയ്യുകയാകുന്നു. സുഖകരമായ വിഷയഗ്രഹണത്തിന് മാതൃഭാഷ മുഖേനയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമാണ് അധികം പര്യാപ്തമായിട്ടുള്ളതെന്ന് പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഏറ്റവും മുഷ്ഠിയായ സമയത്തിനുള്ളിൽ ഏറ്റവുമധികം ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുക എന്ന തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോഴും മാതൃഭാഷ മുഖേനയുള്ള പഠിപ്പുതന്നെയാണ് അത്യന്തം ആശാസ്യമായിക്കാണുന്നത്.

ഇതിനെല്ലാംപുറമെ ആരോഗ്യവിഷയത്തിൽ നാം തീരെ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള ഒരു പരാതി കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് വളരെ വാസ്തവമാണെന്ന് വ്യസനപരസ്സരം എനിക്കും സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശരീരശാസ്ത്രം ആരോഗ്യശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ സ്ത്രീകളോളം പുരുഷന്മാർ ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്ന പഠത്താൽ അതൊരു അനീതിയായി അധികംപേരും കരുതുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഗർഭപ്രസവം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ അത്യാവശ്യവും പരിമിതവുമായ ശാസ്ത്രീയ ജ്ഞാനമെങ്കിലും സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള സ്ത്രീകൾ എത്ര ശതമാനമുണ്ട്. ആരോഗ്യവും തേജസ്സുമുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഊർവക വിഷയങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് പരിപൂർണ്ണമായ ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനം ആവശ്യം തന്നെ.

സ്വദേശിയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിലും സ്ത്രീകൾ അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു പങ്കെടുക്കേണ്ടതാണ്. രാഷ്ട്രീയമായ ഏതു പ്രസ്ഥാനവും പൂർണ്ണവളച്ച് പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ സ്ത്രീകളുടെ സ്പർശമാനുസൃതവും സഹതാപപരസ്സരവുമായ സഹകരണം അത്യന്താപേക്ഷിതമത്രെ. ഇന്ത്യ ഒരു പുതിയ കാലഘട്ടത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾ ഇത്രയും പ്രബുദ്ധകളായ കാലം ഇതിനു മുമ്പ് ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. സ്ത്രീകളുടെ ഇന്നത്തെ കടമ അടിച്ചുവരുന്ന അലയെ തള്ളി പിന്മോട്ടടിക്കുകയല്ല. അതിന്നു ശരിയായ മാർഗ്ഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ സന്താനങ്ങളെ സ്വാതന്ത്ര്യാഗികളും സ്വാശ്രയശീലരും, ധീരന്മാരുമാക്കേണ്ടതും നമ്മുടെ ധർമ്മമത്രെ. രാഷ്ട്രനിർമ്മാണപരിശ്രമത്തിൽ സ്ത്രീകളും, അമ്മമാരുടേയും, ഭാര്യമാരുടേയും, സഹോദരിമാരുടേയും നില്പ്ക്ക് നിസ്സാരമല്ലാത്ത ഒരു പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് നാം വിസ്മരിച്ചുകൂട. നാം പിറന്നിട്ടുള്ളത് സൃഷ്ടിക്കുവാനാണ്, നശിപ്പിക്കുവാനല്ല. സ്നേഹിക്കുവാനാണ് വെറുക്കുവാനല്ല. അതുകൊണ്ട് നമുക്കു പ്രേമത്തേയും ചൈതന്യത്തേയും സൗന്ദര്യത്തേയും നിർമ്മിക്കുക, സമാധാനത്തേയും രഞ്ജിപ്പിനേയും വളർത്തുക.

അല്പാപകന്റെ സൃഷ്ടിപരമായ ജോലി.

കൊല്ലം ഫൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്റർ മി: ആർ. ശിവരാമകൃഷ്ണയ്യർ ബി. എ., എൽ. ടി. തിരുവിതാംകൂർ അല്പാപകമാസികയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള “സെക്കൻറി സ്ട്രൂക്ചറുകളിലെ ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യാഭ്യസനം” എന്ന ശ്രദ്ധേയമായ ലേഖനത്തിലെ ഒരു ഭാഗമാണ് താഴെ ചേർന്നത്.

ഇംഗ്ലണ്ടിലേയും അമേരിക്കയിലേയും വിദ്യാഭ്യാസമാസികകൾ വായിക്കുന്ന ഒരാളെ ആകർഷിക്കുന്ന ഒരു സംഗതി സാഹിത്യത്തിൽ സൃഷ്ടിപരമായ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനും അല്പാപകന്മാരേയും അല്പയനത്തേയും സംബന്ധിച്ച് വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുന്നതിനും പ്രാപ്തരായ അനവധി ഉപാധ്യായന്മാർ ആ രാജ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള അല്പാപകന്മാരുടെ സംബന്ധമുള്ള രാജ്യത്തിൽ ശോചനീയമായ വിധത്തിൽ ലഘുവായിരിക്കുന്നു. നിർമ്മാണത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ആനന്ദത്തോടുപമിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ആനന്ദം വേറെയില്ല. ഈശ്വരൻ തന്നെ നിർമ്മാണത്തിൽ ആഹ്ലാദിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഒരു പ്രത്യേകജോലിയോ വസ്തുവോ നമ്മുടേതാണെന്നുള്ള ബോധത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകസന്തോഷവും അഭിമാനവുമുണ്ട്. “അപ്രാപ്തനായ കുഞ്ഞു്, എങ്കിലും എന്റെ കട്ടിയാണ്” എന്നാണ് സാധാരണ തോന്നാറുള്ളത്. നാം വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ എഴുത്ത് അത്ര വിഷമമേറിയ ഒരു പ്രവൃത്തിയല്ല. അത് പരിചയംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്നു. “നൃത്തം അഭ്യസിച്ചവർ ശരീരത്തെ എളുപ്പത്തിൽ ഇളക്കുന്നതുപോലെ” എഴുതാനുള്ള ലംഘനവും പരിചയംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു; അത് “താനെ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല” എന്നാണ് പോപ്പ് എന്ന ആംഗ്ലേയകവി പറയുന്നത്. ഏതു മനുഷ്യനും ഒരു നല്ല പുസ്തകം എഴുതാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനു ആത്മാത്മതയാണ് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ വികാരങ്ങളേയും ചിന്തകളേയും അനുഭവങ്ങളേയും മലിനപ്പെടുത്താതെ ആത്മാത്മതയോടുകൂടി ചിത്രണം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അയാൾക്ക് ഒരു ഗ്രന്ഥം നിർമ്മിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അത് മററുള്ളവർ കൗതുകത്തോടുകൂടി പാരായണംചെയ്യും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മനുഷ്യൻ മനുഷ്യൻ അനശ്വരവും ആകർഷകവും താല്പര്യത്തെ നൽകുന്നവനുമാണ്. നാമെല്ലാവരും നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരെ പറ്റിയും അവരുടെ സുഖദുഃഖാദികളെ പറ്റിയും മറ്റും അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. വായനക്ക് ഒരു മനുഷ്യനെ പരിപൂർണ്ണനാക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ എഴുത്തിനു മാത്രമേ യഥാർത്ഥമനുഷ്യാനാക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. എഴുത്ത് നമ്മുടെ ചിന്തകൾക്കു രൂപം നൽകുന്നു. ഒരു ഭാഷാധ്യാപകനും ആ ഭാഷയിൽ നല്ലപോലെ എഴുതുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ, ശിഷ്യന്മാരുടെ

എഴുത്തുജോലികളെ ശരിയായി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനോ അവരുടെ ബഹുമാനത്തെ ദീർഘകാലം നിലനിർത്തുന്നതിനോ കഴിയുന്നതല്ല. താൻ അതീത ബുദ്ധിമാനല്ലെന്നുള്ള കാരണാകൊണ്ട് അധൈര്യമോ ആത്മവിശ്വാസക്കുറവോ ആകെങ്കിലും തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അയാൾ ലോകത്തിൽ അതീത ബുദ്ധിമാന്മാർ വളരെ കുറവുമാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നും സ്രീപത്മജന്മാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും മിതമായ ബുദ്ധിയുള്ളവരാണെന്നും ഇവരാണ് ലോകത്തിലെ അധികം ജോലിയും ചെയ്യുന്നതെന്നും ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അയാളുടെ വാക്കുകൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നഷ്ടമായി എന്നെ തോന്നുന്നുള്ള എങ്കിലും, ഒരു പക്ഷെ സമാധാനവും ആശ്വാസവും നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു സ്റ്റേഷനിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ദീർഘകാലത്തിനുശേഷം അവ കാണപ്പെടുമെന്നും അയാൾ സ്മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

കുറിപ്പുകൾ.

മലയാളികളുടെ വക ഒരു രക്ഷാഭോഗക്കമ്പനി

അടുത്തകാലംവരെ രക്ഷാഭോഗക്കമ്പനികൾ അധികവും നടത്തിവന്നിരുന്നത് വിദേശീയരായിരുന്നു. തന്മൂലം അതിൽനിന്നും ഉള്ള ആദായം വിദേശത്തിലേക്ക് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നാട്ടുകാർ ഈ വിധമുള്ള കമ്പനികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ഉള്ള വൈമനസ്യം അല്ലാത്തതായി നീങ്ങിവരുന്നുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും നമ്മുടെ കേരളീയരിൽ ആരുടേയും ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ അടുത്തകാലംവരെ പതിഞ്ഞുകണ്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ ആ ന്യൂനതയെ പരിഹരിച്ച് കേരളത്തിലെ പ്രശസ്തന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും ആയ പല മാനന്മാർ കൂടിച്ചേർന്ന് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് 'ദി സൗത്ത് ഇൻഡ്യൻ ജനറൽ അപ്പറൻസ് കമ്പനി'. ഈ കമ്പനി സാധാരണ ചില കമ്പനികളെപ്പോലെ ഓഹരികളെ മിടുക്കയോ ഉടുക്കയോ ചെയ്യുന്ന തരത്തിലുള്ളതല്ല. ഗവണ്മെന്റിൽ ഒരു നല്ല ജാഗ്രതയുടെ ശരിയായ മൂലധനവും വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായത്തോടുകൂടിയ പ്രവർത്തനവും ഉള്ള ഈ കമ്പനിക്ക് ഒരു നല്ല ഭാവിയുണ്ടെന്നുള്ളതിന് തർക്കമില്ല. അതുകൊണ്ട് കച്ചവടക്കാർ, വ്യവസായികൾ, കൃഷിക്കാർ, അധ്യാപകന്മാർ മുതലായവർ ലൈഫ് ഇൻഷുറർ ചെയ്യണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈ കമ്പനിയിൽ ആയിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

പരേതനായ മോട്ടിലാൽ നെഹറു

ഇന്ത്യയിലെ രാഷ്ട്രീയപ്രമാണികളിൽ അഗ്രഗണ്യനും ഒരു മഹാനും ആയ മോട്ടിലാൽ നെഹറു ഈയിടെ ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരം ലോകപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. സ്വരാജ്യസ്ഥാപനത്തിനായി ഇത്രവളരെ ത്യാഗം ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹാത്മാർ ചുരുക്കമാണ്. ഒരു ചക്രവർത്തിക്കു തുല്യം വാണിരുന്ന ഇദ്ദേഹം സ്വരാജ്യസിദ്ധിക്കായി ഒരു ജയിൽപ്പള്ളിയെ പോലെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയതും സ്മരണീയമാണല്ലോ. ഇദ്ദേഹം ദത്തം ചെയ്ത ആനന്ദഭവനം—സ്വരാജ്യഭവനം—തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ത്യാഗമഹാത്മ്യത്തെ എന്നും ഉൽഘോഷിക്കുന്നതാണ് ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഈ മഹാന്റെ മരണം ഇന്ത്യക്ക് ഒരു വലിയ നഷ്ടമാണെങ്കിലും 'മരണമൊരുവനും വരാത്തതല്ല' എന്നു സമാധാനിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു നിത്യശാന്തിയെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പ്രാവിഡങ്ങളുചണ്ടു

അധ്യാപകന്മാരുടെ പ്രാവിഡങ്ങളുചണ്ടിനെക്കുറിച്ച് പലലേഖനങ്ങളും ഇവിടെ കിട്ടിവരുന്നുണ്ട്. എത്രയും അത്യാവശ്യമായ ആ കാർച്ചക്കുറിച്ചു മാന്യന്മാരായ പല അധ്യാപകന്മാരും ഇനിയും മൗനം ഭിക്കിക്കുന്നുമുണ്ട്. ലേഖനങ്ങൾ ഞങ്ങൾ മുറയ്ക്ക പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. പല അധ്യാപകസംഘങ്ങളിൽനിന്നും ഈ പ്രമേയം ഡയറക്ടർമാരിലും മറ്റും അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നറിയുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇനിയും ഒട്ടേറെ സംഘങ്ങളിൽനിന്നും അപ്രകാരം അയച്ചിട്ടില്ലെന്നറിയുന്നതിൽ വ്യസനിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങൾ അടയ്ക്കുന്നതോടുകൂടി ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുവാൻ അധ്യാപകന്മാരുടെ ഒരു പ്രാരംഭയോഗം കൂടുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഇവിടെ ചിലർ എഴുതി അയച്ചിട്ടുള്ള കത്തുകളിൽ യോഗത്തിനും ഡയ്യൂട്ടേഷനും മറ്റും വേണ്ടിവരുന്ന ചിലവുകൾ വഹിക്കാൻകൂടി തയ്യാറുണ്ടെന്നാണു കാണുന്നത്. ഈ പ്രധാനമായ പദ്ധതിയെ കുറിച്ച് അധ്യാപകന്മാർ കരേകൂടി ഉണർന്ന് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിന് തക്കമില്ല.